

Paradox

61-1210, Jeffersonville, IN
(PARADOX)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Paradox

(PARADOX)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 10.12.1961 v Jeffersonville, IN

¹ Dobré ráno, priatelia. Je to privilégium byť tu znova dnes ráno. A bol som... Povedali mi, že mali špeciálne zhromaždenie a urobili nejaké záznamy. A chceli odo mňa, aby som si prišiel vypočuť tie záznamy toho, čo – ak by som mal ku tomu čo povedať, za to alebo proti tomu. Povedali, že tam bolo niečo ohľadom rozhovorov, mali nejaké problémy. Myslím, že je to skvelé, takto. Prijímam to. To mi potom dáva šancu, že môžem...

² Je tam tak mnoho. Myslím, že je tam okolo šesťsto ľudí, ktorí práve teraz čakajú na zoznamoch (Rozumiete?), kvôli špeciálnym rozhovorom. A som morálne zaviazaný svojmu slovu, aby som s každým jedným zostal, až kým nebudeme pre tú osobu počuť od Boha. Vidíte? A potom, keď to robíte, môžete mať na tom zozname čakateľov jedného človeka, alebo možno s tou jednou osobou, čakáte dva alebo tri týždne kvôli tej jednej osobe (Rozumiete?), až kým skutočne nepočujeme od Boha: schádzame sa spolu, spoločne sa modlíme; ideme naspäť, oddelíme sa; znova sa zídeme spolu, spoločne sa modlíme, až kým nemáme pre tú osobu Tak hovorí Pán. No, v tom čase (Vidíte?), sú tam ostatné veci.

³ No, týmto spôsobom, takto rozumiem, že je to správne, že každý jeden napíše svoje prosby, akékoľvek sú, a len mi ich podá. Aby som ich mal a potom sa môžem nad tou potrebou pomodliť, potom tým ľuďom môžem zavolať, kde... Robíme to takto? [Brat Neville hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] No, to je dobre. Vidíte, a potom, možno že zatiaľ, kým čakám s touto jednou osobou, môžem zobrať sto, dvesto ľudí, rovno v tomto jednom, túto skupinu, ktorá tu je, kým čakám na toho jedného. Pretože takýmto spôsobom mi to potom dá šancu, aby som sa dostal ku viacerým ľuďom. To mám naozaj rád. Ktokoľvek na tento nápad prišiel, no, verím, že je to veľmi dobré. Je to skvelé.

⁴ A tak, no, toto bol pre mňa tak trocha ohromný týždeň, týchto posledných pár týždňov. Bol som vonku pred naším Pánom, ako rozumiete.

⁵ Ale myslím, že predtým, ako začneme službu slovom, myslím... A jedno viem, mám tu niekde v budove vnuka a možno... Ak je

Branhamom, on je neporiadny, behá tu niekde okolo, možno, tak on je ten, ktorý má dodržiavať tieto pokyny, tak on je niekde tu. Myslím, že sa budeme modliť za posvätenie a pre ostatné matky, ktoré majú svoje maličké. No, ak brat Teddy, myslím, že to je on, príde za klavír a budeme spievať našu starú známu pieseň pri službe posvätenia detí; *Prineste ich dnu.*

⁶ No, mnohí ľudia, v mnohých cirkvách deti pokropia. A my sa snažíme nasledovať len smer Biblie, tak blízko, ako len viem. No, v Biblii nie je žiadne miesto, kde by kedy pokropili dospelého, nieto ešte dieťa. A nikde tam nikdy nebolo pokropenie ustanovené od Boha, pre nemluvňa alebo dospelého.

⁷ Ale v Biblii je miesto, kde prinášali maličké deti ku Ježišovi a On pozdvihol Svoje ruky a položil ich na tých maličkých a žehnal ich a povedal, „Nebráňte malým deťom prísť ku Mne.“ No, takýmto spôsobom to tu robíme. A teraz, ako Jeho služobníci, jednoducho ich vezmeme pred Boha v modlitbe; a ak je tu niekto, kto má svoje malé dieťa, ktoré nebolo posvätené...

⁸ Neveríme v krstenie v žiadnej forme pre tie malé nemluvňatá. Pretože oni nemajú žiaden hriech. „Sú narodené v hriechu, utvorené v neprávosti, prišli na svet hovoriaci klamstvá,“ ale nemajú nič, z čoho by mali činiť pokánie. A krst je na pokánie a odpustenie hriechu. Tak ich deti nemajú nič, z čoho by mali činiť pokánie; a keď Ježiš zomrel na kríži, On očistil všetok hriech. A teraz, keď zostarneme dostatočne na to, aby sme vedeli, že musíme činiť pokánie za to, čo sme vykonali, potom sme, a rozpoznávame, že Kristus za nás zomrel. Ale to malé nemluvňa to nedokáže rozpoznať, že Kristus zaň zomrel; ale keď sme dostatočne starí na to, aby sme si uvedomili, že Kristus za nás zomrel, a potom sme pokrstení do Jeho smrti a povstávame do Jeho vzkriesenia... Ak Pán dá, na ďalšiu nedeľu sa do toho dostanem, ak Pán – ak Boh dá.

⁹ No, a preto ich prinášame a posväcujeme ich. Akékoľvek matky, akákoľvek cirkev, akékoľvek vyznanie, akákoľvek farba, čokoľvek iné, posväcujeme všetky malé deti Pánovi Ježišovi Kristovi.

¹⁰ No, brat Teddy, ak nám dáš zaspievať to *Prineste ich dnu*, ak to urobíš. V poriadku, poďme teraz všetci spolu.

*Prineste ich dnu, prineste ich dnu;
Prineste ich dnu z polí hriechu;
Prineste ich dnu, prineste ich dnu;
Prineste putujúcich ku Ježišovi.*

¹¹ V tom videní, ktoré som mal práve potom, ako odišla moja matka, to je to, čo som viedol, tú pieseň „*Prineste ich dnu*“, keď boli prinášané malé deti. Prídeš, brat Neville?

¹² Tohto chlapca poznám. Billy hovorí, „Nech ti nespadne. Nech ti nespadne.“ Áno. Toto je William Branham; stoja tu spolu traja z nás, Williamovia Branhamovia, tri generácie a tri mená. On sa na mňa tiež dnes ráno díva. Niečo na nich je, taký ten nevinný výzor, viete. A on je William Paul, junior. A tak sme vďační, dnes ráno dávam Pánovi Ježišovi z rúk jeho otca (môjho syna), vnuka, pre život služby; požehnania na otca a matku. Skloňme naše hlavy.

¹³ Náš milostivý nebeský Otče, viem, že prichádzam ku koncu cesty, keď držím v ruke svojho vnuka.

¹⁴ Ale premýšľam o Jakobovi, keď priviedol svojich vnukov medzi svoje kolená, keď bol starým mužom, Efraima a Manasesa; požehnal tie deti a udelil im duchovné požehnania, ktoré vydržali až do tohto dňa. Ako prekřížil svoje ruky z jedného na druhého, berúc požehnanie od židov ku pohanom na kríži. Nech sa teraz priblíži Boh nebies.

¹⁵ Tento vnuk, ktorého si mi dal, Pane, skrze môjho syna a moju nevestu... Premýšľam o tom, ako bola neplodná, nemohla mať žiadne deti, a prichádzajúc v ten deň dole z Yakima, vo Washingtone, keď plakala a povedala, „Priala by som si mať dieťa.“

¹⁶ Tvoj Duch prišiel do auta a tam som povedal, „Budeš ho mať.“ A dnes vo svojich rukách držím tohto milého malého chlapca, Tvoje vypovedané Slovo, Tvoje zaslúbenie.

¹⁷ Teraz, Pane, v jednoduchosti nášho konania, umiestňujeme toto dieťa skrze vieru do rúk Pána Ježiša; aby On, ktorý je tu vo forme Ducha Svätého, vzal to dieťa do Svojich rúk a do Svojej opatery a viedol ho naprieč životom. Udeľ mu zdravie a silu, dlhý život, ak budeš zhovievať. A nech to dieťa môže byť použité na Tvoju slávu. Nech na tomto dieťatku spočinie moc živého Boha. Ak bude žiť, aby bol mužom, a Ježiš bude zhovievať, nech káže Evanjelium. Nech tá moc Božia, ktorá ho udelila jeho matke a otcovi, nech ho To nikdy neopustí.

¹⁸ Žehnaj jeho ocka a jeho matku. Nech sú vychovávaní a nech vychová toto dieťatko v kresťanskej atmosfére, aby všetka možná ľudská výchova, ktorú môžu urobiť, nech to toto dieťatko má.

¹⁹ No, malý Billy Paul Branham, junior, odovzdávam ťa Všemohúcemu Bohu v posvätení v Mene Ježiša Krista. Amen.

20 Na tých malých deťoch je niečo, čo je – myslím, že je to tak sladké.

21 Pamätám si Loyce, ona plakala a zovierala svoje ruky. Je naozaj nervózna. Loyce vyšla z veľkých súžení, jednoducho malé dievča z Kentucky, ktoré malo vcelku ťažký život. A ona... Jedného večera sa jej zjavil Ježiš, ako stojí na zime. A ona prišla, okolo polnoci bežala hore do domu, ona a Billy, potom, ako sa vzali. A oni... tam pri ohrade. Dal som okolo nej ruku a priviedol som ju k Pánovi Ježišovi.

22 Ona veľmi chcela deti. Boli spolu vzatí už niekoľko rokov. A keď som jedného dňa prichádzal dolu z Yakimy, tak trochu plakala. Bolo to... Duch Svätý prišiel a povedal jej o ženských problémoch, ktoré mala, ktoré spôsobil ten dôvod, prečo nemohla mať žiadne deti. Potom Duch Svätý prišiel znova a preklial ten ženský problém a udelil jej požehnanie. Práve teraz ho posväcujem. Bol tam...

23 Mám tu zapísaných zopár drobných vecí, ktoré chcem povedať prv, ako prečítame text. Prvá vec sú budúce zhromaždenia, mám to tu zapísané. Je to na ďalšiu nedeľu, ak Pán dá... Viem, že začína námraza a na cestách je nebezpečne. A máme tu ľudí, ktorí prichádzajú z Georgie a Alabamy, Floridy, Ohia a Illinois. A táto malá skupina ľudí je zídenná zovšadiaľ.

24 Niektorí ľudia mi hovoria, „Prechádzal som ráno tam okolo tvojho zboru, Billy. Sú tu poznávacie značky z celej krajiny.“

25 Povedal som, „Áno.“

26 Jeden tu a jeden tam, myslím, že takto to bude s Nevestou. „Dvaja na poli; a Ja jedného vezmem, druhého zanechám,“ a tak ďalej.

27 A nechcem, aby ľudia jazdili po tých zľadovatených cestách. A viem, že ja pôjdem tiež, a že rovno teraz po Vianociach odchádzam na misijné pole, ak Pán dá. Mám naplánovaných asi pätnásť rozličných zhromaždení.

28 A chcem oznámiť, že na ďalšiu nedeľu, ak Pán dá, chcem vyučovať posolstvo, ktoré je pre mňa veľmi mimoriadne. Tento týždeň a v ten predošlý týždeň, som študoval biblickú históriu. A chcem hovoriť na tému: *Kresťanstvo verzus pohanstvo*, tak nejako, alebo *Modlárstvo*, na ďalšiu nedeľu.

29 A potom na ďalšiu nedeľu je Štedrý deň, na ďalšiu nedeľu; a nedeľa, myslel som o týždeň prepáčte mi. Nedeľa, o týždeň, vtedy je Štedrý deň. No, ak by som vydal posolstvo a tí, niektorí z mojich drahých priateľov prídu z Alabamy, Mississippi, Georgie, a takto z

okolía; tie malé deti budú istotne na vianočný večer sklamané. A ak mi Pán dá na srdce, aby som priniesol Vianočné Posolstvo cirkvi, potom to urobím, ak Pán bude chcieť, sľubujem každému, kto nie je z tohto mesta (Rozumiete?), že vám osobne pošlem pásku. Rozumiete? Takže nemusíte pre svoje deti vynechávať vianočný večer, Štedrý večer. A potom vám pošlem pásku s mojimi prianiami zo zhromaždenia. A len na to pamätajte.

³⁰ Ďalšia vec, viete, nemôžete očakávať, že každý bude veriť všetkému, čo poviete. To takto jednoducho nefunguje.

³¹ Dnes ráno som zabudol, rýchlo som odchádzal preč, aby som sa sem dostal. Náhodou som sa pozrel hore... Brat Wood priviedol dolu moju ženu a ich, pozrel som sa hore a bol takmer čas na začiatok služby tu dole, aby som prišiel. A povedali mi, Billy mi minulý večer zavolať a povedal, že oni ma tu dnes ráno chcú, aby počuli tieto zápisky z posledného zhromaždenia.

³² Išiel som priniesť históriu, len aby som sa pokúsil vyjasniť niečo, čo som povedal. Nezáleží na tom, ako jasne sa to snažíte vyjadriť, stále je niekto, kto to neporozumie. Ide o oltáre v zbore. Vidíte? Niekto povedal, „Brat Branham neverí v oltár v zbore.“ Verím v oltár v zbore. Rozumiete? Ale oltáre neboli miestom, kde sa ľudia prichádzali modliť. V Biblii nikdy nevolali ľudí, aby prišli ku oltáru. Nie je niečo také.

³³ A chcem vám priniesť, na ďalšiu nedeľu to urobím, podľa histórie ranej cirkvi, prečo neboli v zbore žiadne oltáre. To bolo preto, lebo padanie tvárou k zemi pri oltári je pohanská forma uctievania a vôbec to nie je kresťanský postoj. No, na ďalšiu nedeľu o tom budem tiež hovoriť. Ale v ranej cirkvi neboli žiadne oltáre, aby volali ľudí ku oltáru. Nebolo tam nič, len prázdna miestnosť. To je všetko. Žiaden krucifix, vôbec nič, v miestnosti nebolo nič, len plochá podlaha. Tí ľudia boli letničnou Cirkvou v raných dňoch, ako vám to na ďalšiu nedeľu prinesiem od mnohých rozličných historikov, ak Pán dá. A chcem vám to priniesť z Ironsidovej *Ranej Pútnickej Cirkvi* a z Hislopových *Dvoch Babylonov*, z *Pred-Nicejských otcov*, z *Nicejského Koncilu*, ó, je ich tak mnoho, Hazeltineovej spisy ranej cirkvi a rozličné iné. Rozumiete? Aby som vám ukázal, že nikde...

³⁴ Dokonca v Írsku, kde som bol na návšteve v cirkvi, kde katolíci nazvali svätého Patrika katolíckym svätým, ale vôbec nie je ani kúsok histórie, ktorá by to tvrdila. Svätý Patrik nebol ničím iným ako odporcom katolíckej cirkvi. Nikde to nie je. Nikto nemôže vyprodukovať žiadnu históriu, ktorá to preukazuje, že bol katolíkom. On, jeho, všetky jeho školy boli v severnom Írsku. Keď potom tento katolícky cisár prišiel do

Anglicka, vydal na smrť desať tisíc ľudí od svätého Patrika. A tá cirkev tam dnes stále stojí, jeho školy, všetko v severnom Anglicku.

³⁵ A kde ich počujete hovoriť, že svätý Patrik vyhnal všetkých hadov z Írska, viete, čo to je, historické fakty toho? On veril v Letnice, že mal moc zodvihnúť hadov, brat hadov. A to je dôvod, prečo je to povedané, tým to začalo.

³⁶ A že Peter bol ukrižovaný dolu hlavou v Ríme, to nie je v martyrológii [„Zoznam mučeníkov“ – pozn.prekl.]. A ja som prezrel všetky všade a čítal som historikov, všetko, o čom som vedel, a neexistuje žiadne miesto Písma, ktoré by hovorilo, že Pavol alebo Peter boli kedy zabíj v Ríme. To sú dogmy. Jednoducho s tým začala prvá rímska cirkev a nie je to pravda. Je toho o mnoho viac. Dostanem sa do toho na ďalšiu nedeľu.

³⁷ Potom ďalšia vec, o ktorej musím tak veľa počúvať. Nieкто mi povedal, veľký mimoriadny kazateľ, povedal, „Brat Branham, prečo tie ženy nenecháš tak?“ Povedal, „Vieš, že ľudia ťa považujú za proroka? Prečo ich neučíš veľké duchovné veci?“ Ten muž tu možno sedí prítomný. Ak to tak je, chcem, aby si pochopil toto, brat. „Prečo ich neučíš veľké duchovné veci, do ktorých ty smeruješ, a aby tam smerovali aj oni; namiesto toho, aby si im hovoril o tom, že si nemajú strihať vlasy a ako sa majú obliekať?“

³⁸ Ak si tu alebo počúvaš pásku, brat. Ak ich nedokážem dostať von z materskej škôlky, ako ich budem vyučovať algebru? Nemajú slušnosť a morálne – dostatočnú mravnosť, aby si vôbec nechali narásť svoje vlasy a nosili oblečenie ako dámy, ako ich budeš vyučovať duchovné veci? Rozumiete? No, on... Nepoznajú základ, nepoznajú abecedu. A snažiť sa ich vyučovať niečo veľké, dať im univerzitné vzdelanie, keď nepoznajú abecedu? Nech sa najprv naučia abecedu a potom prejdeme na to.

³⁹ No, minulý týždeň ste tu za kazateľňou mali významného muža, ktorý zaujal moje miesto. Bol to brat William Booth-Clibborn, ktorý je medzi všetkými kazateľmi známy ako knieža kazateľov: významný človek, veľký, veľký kazateľ. Úprimne, on je jedným z najlepších, ktorí sú kdekoľvek v krajinách. Ten človek môže kázať Evanjelium v siedmich rôznych jazykoch, takže si môžete predstaviť, čím je. A on je kazateľom plného Evanjelia.

⁴⁰ On bol ten, ktorý pri mne vtedy stál v tej debate s tými siedmimi kazateľmi z cirkvi Kristovej. A ak kedy boli nejakí ľudia, ktorých mi bolo ľúto, boli to títo muži potom, ako s nimi prebral tie veci. Nikdy v živote

som nič také nepočul. Oni sa dokonca postavili a začali odchádzať preč. Strelol ich pri dverách, povedal, „Myslel som si, že ste sa chceli rozprávať o Božskom uzdravení?“

41 Avšak on je tak priamy, jednoducho tak veľmi priamy. Jednoducho ich nazval všetkým možným, čím mohol, ignorantmi a všeličím, viete. A tak, on je naozaj priamy a to je jediná vec ohľadom neho. Ak by len tú vedomosť dochutil trochou lásky, bolo by to odlišné. Rozumiete? A on tu môže byť. Áno, ale myslím to takto, viete, ak by ohľadom toho bol len naozaj milý. Ale, ó, on je Angličan, a jednoducho sa vie naozaj tak rozčúliť.

42 Ale on ich stretol pri dverách a namieril im do tváre svoj prst, povedal, „Ešte niekedy na neho vyskočíte,“ to bolo na mňa, povedal, „odhalím vás pred verejnosťou a naozaj z vás urobím bandu oslov,“ povedal. Odvtedy som o nich nikdy viac nepočul. Vidíte? Nie, neviním ich. Tiež by som sa držal bokom. Áno, pretože pri bratovi Boothovi sa nikdy nezmôžete na slovo.

43 Ohromný kazateľ, skvelý človek, dobrý Kresťan, čistý, mravný človek, čo sa týka toho, čo o ňom viem, a poznám ho roky. Dostal som jeho pásku, čo vám tu kázal, o tom, aký svätý a vznešený bol Boh a ako sme sa my narodili v hriechu; a čo mohol kedy človek urobiť, aby mohol priniesť, mohol povedať Bohu, čo má robiť. Rozumiete? A to bolo naozaj nádherné.

44 No, ten dôvod, prečo som bol teraz preč, mal som týždeň pôstu a modlitby, čo ma priviedlo do toho, aby som urobil určité rozhodnutie.

45 A mám tu malý prepínač, niekde by to tu malo byť, tá cenzúra, cenzúra toho, čo som nechcel. Ó, tu to máme. Toto je ono. Čo chcem mať na páske a čo nechcete mať na páske. Takže, bratia, ak vaša páska bude trochu zbabraná, no, ne... Môžete tú časť odtiaľ vystrihnúť. No, ale tu, tým spôsobom, tak mnohí berú, keď brat Mercier a oni, boli jediní, ktorí mohli nahrávať pásky, no, mohol som zabezpečiť, aby ich tam cenzurovali predtým, ako som ich vydal von. Ale tu, teraz si ich môže vziať, ktokoľvek (Rozumiete?), môže si ich vziať, ktokoľvek chce. A tak ich musím sám cenzurovať pomocou tohto prepínača, ktorý tu je; to, čo nechcem hovoriť alebo nechcem vydať von na páskach.

46 Pretože sú niektoré veci, ktoré vám tu všetkým môžem povedať a ktoré istotne nechcem vydať von medzi ľuďmi. Kvôli tomu, aby sme ich nechali tak. Ak slepý vedie slepého, aj tak všetci padnú do jamy. Rozumiete? Tak ich len nepohoršujme. Ako povedal Ježiš, „Nepohoršujte tých farizejov.“ Povedal, „Ak chcú nejaké, ak chcú nejakú

daň, choď dole a nahod' do mora sieť, vezmi prvú rybu, vyber z jej úst mincu a choď im zaplatiť.“ Povedal, „Nepohoršujte ich, len ich nechajte tak.“

47 Ale po celý môj život, odkedy som bol malým chlapcom, mal som... Pán mi vždy dával videnia, s čím sme tu v zbore oboznámení a som si istý, že tiež v krajine, kam poputujú tieto pásky, ohľadom videní. A s touto otvorenou Bibliou pred sebou a pred Bohom, pred ktorým stojím, nikdy som nevedel o nijakom z nich, ktoré by zlyhalo. Oni boli vždy dokonalé.

48 A pred pár týždňami som mal videnie (tento nasledujúci utorok to budú asi tri týždne), ktoré ma priviedlo na kolená a von do pustatiny, aby som sa postil a modlil. A obliekol som si (keďže bola zima) hrubé izolované spodné oblečenie, aby som – ktoré používam na lovecké výpravy, aby som nezamrzol tam v mojej jaskyni a v lesoch. A vyšiel som hore, nie...

49 Nieкто povedal, „No, brat Branham, vyšiel si hore hľadať? Mal by si ísť hore hľadať videnie od Pána.“

50 Povedal som, „Nie, nejdeš hore... Nerobíš to takým spôsobom. Nemôžeš nič vytiahnuť od Boha.“

51 Vidíte, to je dôvod, prečo ľudia stále hovoria, pri tých rozhovoroch, hovoria, „Pros Pána. Nevzdávaj to. Len to nevzdávaj.“

52 Mám slovo od Pána, aby som ho povedal bratovi Nevillemu, ohľadom prorokovania nad každým, kto prichádza ku tomuto oltáru. Boh mu povedal, naozaj ho kvôli tomu pokarhal. Rozumiete? Nerobte to; vystrčíte ho von do tela a potom budete mať falošného proroka. Rozumiete? Vidíte, nechajte ho konať len tak, ako ho vedie Duch. Rozumiete?

53 Nesnažte sa od Boha nič vyťahovať, pretože to nemôžete robiť. On bude hovoriť iba... Ako Balám, ten najatý prorok, povedal, „Môžem hovoriť iba to, čo Boh vloží do mojich úst. Inak to nemôžem povedať.“

54 A to je tá istá vec, páči sa mi tento systém, ktorý teraz majú, takže môžem zistiť čo, len to, čo Pán chce, aby sa robilo. To je veľmi dobré.

55 Ale Ježiš vyšiel na pustatinu, aby sa postil, potom, ako na Neho zostúpil Duch Svätý. „Ján svedčil, ako videl na Neho zostúpiť Ducha Božieho.“ A On bol naplnený mocou Božou, Boh v Ňom, a potom odišiel na pustatinu, aby sa potom postil, nie predtým, aby na Neho zostúpil

Duch Svätý, ale On vyšiel a postil sa, potom, ako na Neho zostúpil Duch Svätý. Rozumiete?

⁵⁶ A teraz, pri tých videniach... Mohol by som povedať toto. Raz som sa o tom zmienil. Chystal som sa to vystrihnúť z pásky, ale myslím, že to jednoducho nechám tak. Ja...

⁵⁷ Predpokladám, že to bolo okolo tretej hodiny ráno. Zobudil som sa a díval som sa pred seba a prichádzal som dole ku Jordánu: vyzeralo to, že som stál na mape Palestíny. A zostupoval som ku Jordánu. A zdalo sa, že som mohol počuť tú pieseň, „*Zostupujem ku Jordánu*“, niekto to spieval. A ako som sa približoval bližšie ku tej rieke, obzrel som sa späť a videl som, ktorou cestou som prišiel, a bol som v dvoch tretinách cesty ku tomu Jordánu. A pozrel som sa na druhú stranu Jordánu a povedal som, „Ó, chvála Bohu, rovno na druhej strane je to miesto, kde ležia všetky zaslúbenia. Každé zaslúbenie leží v zaslúbenej zemi.“

⁵⁸ A potom som prišiel k sebe a pomyslel som si, „Je to možné, že by som mohol mať... Mohlo by to tak byť, že snívam, kvôli tomu, že je noc?“ Vidíte, videnie je niečo, čo vidíte s otvorenými očami, niečo ako sen. Dívate sa rovno na to a ste si vedomý toho, že stojíte tak ako tu na pódiu, a stojíte tu, ale jednako sa dívate, akoby ste boli v sne. To je... Nedokážete to vysvetliť; nie je spôsob, ako to urobiť. Rozumiete? To sú Božie skutky. A Božie cesty sú nevysvetliteľné; musia byť prijaté skrze vieru.

⁵⁹ A potom, ako som tam chvíľu sedel vedľa tejto stoličky, tu sa to zrazu vrátilo znova naspäť. Potom som vedel, že to bolo videnie. A keď som potom znova vošiel do toho videnia, vyzeralo to, že som bol vyzdvihnutý a umiestnený na cestu, úzku cestu, s nejakým bratom. Vôbec som nevedel, kto bol ten brat. Rozhliadol som sa naokolo a povedal som, „No, som si istý a viem, že toto je videnie; Pán Boh je tu.“ A vyzeralo to, že každý bol vystrašený. Povedal som, „Z čoho sú všetci takí vystrašení?“

⁶⁰ A prišiel hlas a povedal, „V týchto dňoch je tu také nebezpečenstvo. Je tam veľká ohyždná vec, ktorá ťa zabije, keď ťa zasiahne.“

⁶¹ A počul som, ako sa cez burinu niečo tlačí a pozrel som sa a tu prichádzal ozrutný obludný had, plazil sa cez tie buriny. Pomyslel som si, „No, keďže viem, že toto je videnie, potom uvidím, čím je toto zviera alebo beštia.“ A on sa vyplazil na tú cestu. A akonáhle som ho zazrel, vedel som, že je to mamba. No, mamba je africký had, ktorý má to

najsmrtonosnejšie uhryznutie zo všetkých, ktoré sú. Nie je nič tak jedovaté ako mamba. A ten had samozrejme reprezentuje hriech, smrť. Vidíte? A tam je... V tejto krajine máme štrkáča, medenohlavého hada a pleskolebca mokasínového, mnohých z tých hadov, pri ktorých, ak ste na tom zdravotne zle a jeden z nich by vás uhryzol, pravdepodobne by vás to zabilo, ak by ste hneď nezohnali nejakú pomoc...

⁶² A potom ideme do Afriky a Indie a nachádzame kobru. Žije tam čierna kobra; to je zlý had; on má tiež smrtiace uhryznutie. A žije tam žltá kobra; ktorá je ešte nebezpečnejšia. A pri tej žltej kobre ten pacient zomiera tak strašnou smrťou; zomiera na udusenie. To paralyzuje jeho dýchací systém. A oni nemôžu dýchať; len otvárajú ústa, lapajú po dychu, snažia sa a takto zomierajú. A to je ten typ hada, ktorý bol len kúsoček od toho, aby dostal Billy Paula, keď sme tam v Afrike na neho natrafili.

⁶³ A potom prichádza mamba; ona je smrť. Len keď ona... Ona je tak rýchla, že ju nedokážete vidieť. Prechádza ponad buriny a poháňa sa koncom svojho chvosta. Len moment, a je preč. Zvyčajne vás zasiahne do tváre. Stojí vysoko hore a tvrdo udiera. A keď vás zasiahne, ostáva vám len zopár nádychov, až je po vás. Otočí sa... To nielen paralyzuje a dostane sa to do krvného obehu; to zasahuje nervy, všetko, jednoducho zomierate len v priebehu pár sekúnd. Môžete tým domorodcom a stopárom povedať „mamba“ a oni zrazia hlavy dokopy, kričia, pretože to je smrť len v priebehu pár sekúnd (Vidíte?), keď vás jedna uhryzne.

⁶⁴ A tu bola na tej ceste. Pomyslel som si, „No, toto je to.“ Tak som sa na ňu pozeral a ona sa pozrela na mňa s hnevom, olizovala sa jazykom a začala sa približovať. Ale keď sa dostala rovno blízko ku mne... Ona sa plazila rýchlo a potom spomaľovala a spomaľovala a len sa triasla a zastavila sa a potom ju niečo držalo. Nemohla ma uhryznúť. A obrátila sa na druhú stranu a snažila sa priblížiť z tejto strany. A išla naspäť dozadu a vyštartovala, šklbla sa rovno smerom ku mne, začala spomaľovať a spomaľovať a spomaľovať, potom sa zastavila a potom sa len takto otriasla a pohla sa naspäť. Nemohla ma zasiahnuť.

⁶⁵ Potom sa otočila, pozrela sa na môjho priateľa a odišla za ním preč. A videl som, ako môj priateľ len vyskakoval do vzduchu a ponad ňu a ponad ňu a ponad ňu, snažil sa, a ona na neho útočila. Pomyslel som si, „Ó, ak ho to len zasiahne, to bude okamžitá smrť. Niet divu, že každý je tak vystrašený, pretože keď vás toto zasiahne, to je okamžitá smrť.“ A to na neho len takto útočilo a ja som zodvihol ruky do vzduchu;

povedal som, „Ó, Bože, maj milosrdenstvo s mojím bratom.“ Povedal som, „Ak ho ten had zasiahne, to ho zabije.“

⁶⁶ A práve potom, ako som to povedal, sa ten had obrátil ku mne a znova sa na mňa díval. A sponad mňa prišiel Hlas a povedal, „Bola ti daná moc, aby si ho zviazal, toho najhoršieho alebo akéhokoľvek.“

⁶⁷ A povedal som, „Dobre, Bože, čo musím robiť?“

Povedal, „Je jediná vec, ktorú musíš robiť: musíš byť viac úprimný.“ Vidíte? „Musíš byť viac úprimný.“

⁶⁸ Povedal som, „Dobre, Bože, odpusť mi moju neúprimnosť a daj mi, aby som mal úprimnosť.“ A keď som ku Nemu znova zdvihol ruky, prišlo tam nado mňa niečo veľkolepé, skrátka ma to zdvihlo hore, vyzeralo to akoby celé moje telo bolo niečím nabité.

⁶⁹ A pozrel som sa na toho hada. A potom začal ísť naproti mne a jednako to nedokázal urobiť. A povedal som, „Satan, v Mene Pána Ježiša Krista, zväzujem ťa.“ A ten had, vyletel z neho modrý dym a skrútil sa a vytvoril taký ten znak ako písmeno S, veľké S obrátené odzadu, ten znak spojky „a“ [„&“ – pozn.prekl.]. A to znamená „zviazať tohto alebo akéhokoľvek pod ním,“ pretože on bol ten najhorší. Vyletel z neho modrý dym a jeho chvost ho okolo jeho hlavy udusil na smrť, keď vytvoril toto S obrátené odzadu, ten znak spojky „a“ [„&“] (ako spojka... Rozumiete?), udusil sa na smrť. A ten brat bol slobodný.

⁷⁰ A išiel som a šliapol som na to. Povedal som, „No, musím zistiť, čo to je, pretože to je videnie.“ A udel som do toho a to sa takto pretočilo, vyzeralo to ako rukoväť, sklenená rukoväť na džbáne, a stalo sa to pevným kryštálom. A povedal som, „Pomyslite na to, ako rýchlo. Ten modrý dym bol život a všetko, čo to opustilo, všetky elementy, a zmenilo sa to na sklo.“

⁷¹ A práve vtedy znova prišiel ten Hlas a povedal, „Môžeš ho tiež rozviazať.“

⁷² Tak som povedal, „Teda, satan, aby som mohol vedieť, rozväzujem ťa.“ A keď sa to stalo, začal znova prichádzať do života, krútiť sa. A povedal som, „Zväzujem ťa naspäť v Mene Ježiša Krista.“ A keď sa to stalo, znova z neho vyletel dym a hneď sa znova udusil a zmenil sa na kryštál.

⁷³ A potom, keď to urobil, ten Hlas povedal, „Nuž, ty musíš byť viac úprimný ako doteraz, aby si to mohol robiť.“ Potom ma to opustilo a ja som stál v izbe.

⁷⁴ Za niekoľko okamihov som počul zvoniť budík a vstávať manželku. Deti, viete, ako to je, myslím, že je to tak i vo vašom dome. Jedno hovorí, „Čo si mám dnes obliecť, mami? Kde sú moje učebnice? A čo som to urobil?“ Poznáte to. Jednoducho, ako v každom inom dome, ťažko sa sústredíte na svoje myšlienky, pretože všetci chcú byť naraz hotoví.

⁷⁵ A tak som prekízlol do pracovne, pokľakol a povedal, „Pane Ježišu, ja týmto veciam nerozumiem. Čo mám robiť? Deti ma za chvíľu budú volať, aby som ich odviezol do školy. Čo musím robiť?“ A rozhlíadal som sa a ležala tam moja Biblia, a povedal som, „Pane, ak mi odpustiš...“ Ja neverím v náhodné otváranie Písma, vyberať niečo z Biblie a hovoriť o tom, ale sú také chvíle, keď vás Boh môže skrze niečo také potešiť. A povedal som, „Pane, práve teraz v tejto naliehavej potrebe, skôr, než ma opustí tvoj Duch. A ja neviem, čo mám robiť. Ešte je čas, skôr, ako deti pôjdu do školy. Jednoducho, neukázal by si mi to? Ak to bolo niečo, čo mi chceš dať vedieť, nebeský Otče, daj mi to poznať.“

⁷⁶ A zobral som túto Bibliu a len som ju takto otvoril a môj prst spočinul na 1. Korint'anom v 5. kapitole, 8. verš, kde čítame niečo takéto, „Keď prichádzate...“ Mal som v úmysle, že sa budem postiť Pánovi. Povedal som Mu, že pôjdem von a budem sa postiť. Tam je povedané, „Keď prichádzate na ten sviatok...“ Nuž, pôst v tele je hostina, sviatok s Pánom. Vieme o tom. „A tak, keď prichádzate na tento sviatok, neprichádzajte so starým kvasom ani s kvasom zlomyseľnosti, a tak ďalej; ale prichádzajte s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy,“ presne to, čo mi povedal v tom videní. „Prichádzajte...“ Boh je mojím dôstojným sudcom, „Prichádzajte s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy, to je Slovo.“ Potom som pochopil, čo tým On mienil. Ako On...

⁷⁷ Keď som videl pred rokmi zostupovať Bibliu (Mám to rovno tu zapísané.), zostupovať; a z neba prišla ruka a ukázala na Józua, prečítal prvých deväť veršov a zastavil sa tam. To je Józue, prichádza na púšť, ale nikdy... On bol pripravený... Keď sa priblížil k Jordánu, Boh ho vyvolal, povedal, „Oddnes ťa začnem zveličovať pred ľuďmi.“ A potom previedol deti Izraelove cez Jordán do zeme, kde – dal im, rozdelil im zaslúbenú zem.

⁷⁸ Išiel som do lesov a modlil som sa a modlil a postil. A teraz, išiel som naspäť k tomu stromu, kde som stretol, kde boli tie veveričky, o ktorých ste počuli v iných posolstvách (Rozumiete?), kde boli tie veveričky. A ako som tam stál, asi okolo tretej alebo štvrtej hodine ráno,

potom, ako som sa dotackal cez tú húštinu s tým svetlom, aby som mohol vidieť, aby som sa dostal k tomu stromu, prišiel som tam skoro ráno, pretože som tam bol vedený... Potom som Ho stretol. Bože, pomôž mi žiť vždy pravdivo.

⁷⁹ Idem teraz prečítať môj text. Dnes ráno som vzal za text, zapísal som si to tu niekde (Ó, tu to je.), Józue, v Knihe Józuu, 10. kapitola. Pre vás, ktorí idete čítať so mnou, 10. kapitola a 12. verš... A mám len jednu hodinu.

⁸⁰ A potom som myslel, nie som si istý, ale verím, že Billy hovoril, že dnes ráno rozdal modlitebné karty, povedal, „Nebolo ich tam mnoho, ale niekoľko ľudí chce, aby som sa za nich pomodlil.“ A ak má niekto modlitebné karty, zodvihnite teraz ruku. Dobre, to je v poriadku. No dobre, to je skvelé. V poriadku.

No, 12. verš z 10. kapitoly Józuu...

⁸¹ A pamätajte teraz, no, do budúcnosti, na ďalšiu nedeľu chcem hovoriť na tému: *Kresťanstvo verzus modlárstvo*. A potom vám poviem o tom, či Pán vedie do vianočného posolstva alebo nie. Vyzerá to tak, že na srdci mám vianočné posolstvo pre ľudí. A potom vám poviem.

⁸² No, začneme čítať od 12. verša z 10. kapitoly Józuu.

Vtedy hovoril Jozua Hospodinovi, v deň, v ktorý vydal Hospodin Amoreja pred synmi Izraelovými, a riekol pred očami Izraela: Since v Gibeone, stoj ticho, a mesiac v údolí Ajalon!

A slnce stálo ticho, a mesiac stál, dokiaľ sa nepomstil národ na svojich nepriateľoch. Či nie je to napísané v knihe Spravedlivého? A slnce stálo prostred neba a neponáhlalo sa zapadnúť tak asi celý deň. (Teraz počúvajte.)

A nebolo takého dňa pred tým ani potom, aby bol Hospodin takto počul na hlas človeka, lebo Hospodin bojoval za Izraela.

Potom sa vrátil Jozua i celý Izrael s ním do tábora, do Gilgala.

⁸³ Nech Boh pridá Svoje požehnania ku Jeho Slovu. No, prajem si, ak to bude vôľa Pánova, že so mnou chvíľu vydržíte. Chcem vziať tému, zvláštnu, čudnú, čo sa týka čítania takého miesta Písma. A chcem, aby ste boli v priebehu tohto času pozorní a v modlitbe. Chcem vziať tému jedného slova: *Paradox*.

⁸⁴ A prv by som rád možno objasnil, čo je to paradox. Vo Websterovom slovníku sa hovorí, že slovo „paradox“ znamená „niečo, čo je neuveriteľné, ale pravdivé.“ To je paradox. Niečo, čo je takmer úplne nepochopiteľné, nemôže to tak byť, ale jednako to tak je: to je paradox. A chcem na chvíľu spočinúť na týchto slovách, paradox.

⁸⁵ No, máme mnoho vecí, na ktoré by sme mohli poukázať ako na paradox. Jedna vec, na ktorú by som takto chcel poukázať, je, že samotný tento svet je paradoxom. Jeho státie je paradoxom.

⁸⁶ Minulý večer som sa rozprával s mojou dcérou, Rebekou, ktorá je na strednej škole. A študoval som tu v Písme a hovoril som jej o tom, ako som tu čítal tento verš. A povedala, „Ocko, Józue v skutočnosti zastavil svet, či nie?“

⁸⁷ Povedal som, „Neviem, čo zastavil. Zastavil slnko.“

Povedala, „Nemohol zastaviť slnko, pretože slnko neputuje.“

⁸⁸ Povedal som, „Jeho odraz putuje naprieč zemou a on ho zastavil.“

Povedala, „No, potom Boh zastavil svet.“

⁸⁹ Povedal som, „Potom pre agnostika, čo sa stane, ak sa svet zastaví a stratí svoju gravitáciu? Vyrútil by sa naprieč vesmírom ako hviezda a rozletel by sa na kusy, ktoré by z neho padali stovku miliárd rokov vo vesmíre.“

⁹⁰ Ale Biblia povedala, že sa zastavilo slnko, stálo celý deň na svojom mieste. Verím tomu. Verím tomu. Je to nevysvetliteľné a neuveriteľné, ale je to pravda.

⁹¹ Prosím vás, povedzte mi teda, ktorá je vrchná strana sveta, severný pól alebo južný pól? Ako viete, ak ste vo vesmíre? Poviete, „Južný pól je dole pod nami.“ Oni si myslia, že severný pól je dole pod nimi. Rozumiete?

⁹² Stojí vo vesmíre, v malom kruhu vzduchu, ako sa otáča nejakých tisíc-niečo míľ za hodinu. Pretože má obvod dvadsaťštyri alebo dvadsaťpäť tisíc míľ a otáča sa dookola v priebehu dvadsaťštyri hodín, takže to ukazuje, že ide rýchlejšie než tisíc míľ za hodinu, putuje dookola. A nikdy nezlyháva, presne to zapadá. Kde to je na rovníku kde to ide dookola, nikdy to nezmešká ani minútu, dokonale načasované, stojí to vo vzduchu. Ak to nie je paradox, potom neviem, čo ním je. Ako sú všetky tie nebeské systémy, ako sú tak načasované, tak dokonale; že až, v rokoch, ktoré majú prísť, dvadsať a tridsať rokov odtiaľ, veda

dokáže vidieť príchod zatmenia slnka a mesiaca, ako prechádzajú, a môže vám povedať až do momentu, kedy budú prechádzať a kedy začne zatmenie.

⁹³ Nezáleží na tom, aké skvelé hodinky máme, jedny z presnosťou... Mám tu jedny, ktoré som dostal ako dar vo Švajčiarsku, keď som tam bol. Tá cena je okolo tristo dolárov na americké peniaze, dostal som ich. Nie je týždňa, kedy by nemuseli byť znovu nastavené; všetky hodiny, nič, čo človek dokáže vytvoriť, nie je tak dokonalé. To bude... V priebehu pár rokov sa to opotrebuje a skončí to. Ako to starne, bude to po celý čas horším. Tie drahokamy sa vyšúchajú. Tá presnosť sa zhorší. Neexistuje nič, čo môže byť ukotvené alebo nastavené človekom alebo vypracované človekom, čo by mohlo zostať dokonalé.

⁹⁴ Ale tento svet zostáva dokonalý. Čo ho kontroluje? No, povieť, „Neviem, čo ho kontroluje, čo ho drží na jeho mieste.“ Je to naozaj paradox. Je to... Nedokážete vysvetliť, ako to Boh robí, ale On to robí. Takže to je hlavné, že On to robí. A my vieme, že je tomu tak.

⁹⁵ Je to neuveriteľné, ako by ste mohli zatočiť vo vzduchu loptu, ona neurobí jedinú kompletnú otáčku na tom istom mieste.

⁹⁶ Zamýšľal som sa nedávno, keď som bol tu na púšti. A jeden z týchto malých skákajúcich kaktusov, ktoré kyselina vo vašej krvi pritiahne ku vám, jeden takýto kaktus skočil na mňa. A nemôžete si ho odlepiť; musíte niečo vziať a odšklbnúť ho s tým. A má to na sebe malé pichliače. A nezáleží na tom, ako veľmi by ste naostrili ihlu, ihla by na konci bola tupá; dokonalá ostrosť ihly bude tak dokonalá, ako ju dokážete naosť, v porovnaní s jedným z tých skákajúcich kaktusov bude tupá. A pri tom to je natesno stočený lístok. Ako je to možné, že príroda môže stočiť špic listu tesnejšie a ostrejšie, ako to dokáže vybrúsiť kvalitný stroj? A jednako, rovno ku koncu toho špicu sú takéto malé pichľavé háčiky, malé pichliače, aby to zadržali a udržali sa v tom, ako to ide. Ó, paradox, správne, pre vedu... Je to neuveriteľné, ale je to pravda.

⁹⁷ Chcem, aby niekto vysvetlil toto: Nedokážem vám povedať presne míle alebo ako mnoho míľ veda hovorí, že mesiac je vzdialený od zeme. Ale ako to, že ten mesiac, povedal by som, stojí milióny a milióny míľ ďaleko od zeme a jednako kontroluje príliv mora. Čo to spôsobuje? Ako to môže byť vykonané? To je paradox, ale jednako sa dívame a vidíme, že sa to deje. Deje sa to. Mesiac riadi príliv mora. Keď sa mesiac takto odkláňa od zeme, vlny idú s ním. A Boh umiestnil mesiac nad vlnami a uložil hranice, ony nemôžu prekročiť tú hranicu, kde Boh nakreslil čiaru a povedal, „Vidíte, môžete prísť takto blízko, ale

nemôžete zaujať ten zvyšok z toho, lebo som nad vami postavil Svojho strážcu.“

⁹⁸ Ten mesiac milióny míľ od zeme volá na to more a ukladá mu hranice a kontroluje ho: neuveriteľné. Čo je na tom mesiaci? Keď len pár míľ od zeme, všetka gravitácia, všetok vzduch, všetko ostatné odchádza, odchádza preč do vesmíru, kde nie je žiaden vzduch, milióny a milióny a viacnásobné milióny míľ, jednako to kontroluje. Povedal, „Môžeš ísť tak ďaleko, ale nemôžeš ísť nikam ďalej, lebo ja som strážca Boží. Som strážny pes, ktorý tu stojí, a ty nemôžeš prekročiť tieto hranice.“ Vysvetlite to. To je paradox, ako to Boh robí, ale jednako to robí. To sa nedá vysvetliť.

⁹⁹ Máme zimu, sneh na zemi, chladno, zem zamŕza. Malé semeno, a v tom malom semene je zárodok života a to malé semeno zamrzne, roztvorí sa a vypadne z neho dužina; a ten zárodok života bude ležať v prachu, v zmrzutej vrstve ľadu, ktorá by zabila akýkoľvek život. Ako je to uchránené a potom to znova prichádza na jar? Nedokázali by sme to vysvetliť, dokázali? Je to paradox.

¹⁰⁰ Vezmeme list Židom, 11. kapitolu a 3. verš; rozumieme, že Biblia tam hovorí, Pavol hovorí, že svet bol utvorený a stojí spolu skrze Slovo Božie: paradox, že Slovo mohlo prehovoriť a z toho Slova sa utvorili hmotné veci, takže veci, ktoré sa vidia, boli učinené z vecí, ktoré sa nevidia. Veci, ktoré vidíme, boli vypovedaným Slovom Božím. Zem je Slovom Božím. Stromy sú Slovom Božím. Prečo by sme sa báli dôverovať Tomu, ktorý dal také Slovo s takou mocou a autoritou? Prečo by sme sa báli vziať to Slovo pre seba a aplikovať Ho na samých seba? To ukazuje, kde sme upadli do nevery. To je Slovo, Božie Slovo, paradox, skutočne paradox, Božie Slovo.

¹⁰¹ Tiež by som chcel narýchlo ukázať jeden paradox, a bolo to vtedy, keď Boh povolal Abraháma a povedal mu, keď mal sto rokov a Sára mala deväťdesiat, štyridsať rokov potom, ako mala menopauzu... A Abrahám, ktorého život bol umŕtvený; a Sára, ktorá bola od začiatku neplodná a jej lono bolo ako mŕtve, a jednako Boh povedal, že cez nich privedie dieťa. To je paradox. Spýtajte sa lekára, či by storočná žena mohla vychovať dieťa, mať dieťa. To je nemožné; je to neuveriteľné, ale ona ho mala, pretože Boh povedal, že ho bude mať.

¹⁰² Je to neuveriteľná vec, pomyslieť, že by nejaký Muž mohol sedieť otočený chrbtom ku stanu, Cudzinec so zaprášeným oblečením, a povedal tej žene, ktorá bola vzadu v stane, o čom premýšľala. Paradox, neuveriteľné, ale jednako je to pravda.

¹⁰³ Bolo to neuveriteľné, keď Abrahám vzal Izáka na vrchol tej hory, svojho jednorodeného syna, a vzal ho hore na vrchol tej hory, aby ho obetoval ako obeť. A keď sa dostal na vrchol tej hory, položil Izáka na drevo a bol pripravený vziať mu život a keď nakláňal ruku dole, niečo zachytilo jeho ruku. A bol tam baran, ktorý bol zachytený za rohy v pustatine na vrchole hory. Paradox. Odkiaľ ten baran prišiel? Ako tam mohol byť sto míľ od civilizácie bez toho, že by bol zabitý levmi a šakalmi, divými psami, šelmami a takými vecami? Odkiaľ prišiel? Ako sa tam dostal, a hore na vrchole tej hory, kde nebolo žiadnej vody. Prečo tam nebol, keď zbieral kamene? On nazval to meno Jehova-Jireh, „Pán si Sám pre Seba zaobstaral obeť.“ Neuveriteľné, ale jednako je to pravda, lebo On je Jehova-Jireh. Pre naše poznanie a vedu sú to neuveriteľné veci, ale jednako je to pravda: veľký paradox.

¹⁰⁴ Bol to paradox a bude, keď Ježiš, v Marekovi 11:22 a 23, keď povedal, „Ak povieťe tomuto vrchu, 'Presuň sa,' a nebudete pochybovať vo svojom srdci, ale budete veriť, že to, čo ste povedali, sa vyplní, môžete mať to, čo ste povedali.“ Je to neuveriteľné, ale je to pravda. Je to paradox.

¹⁰⁵ Môžem sa tu zastaviť, aby som povedal o tom, ako tam v tých lesoch, sedel som v to ráno pri tom strome, v lesoch neboli žiadne veveričky, ale keď prehovoril ten Hlas a povedal, „Povedz, kde budú.“

¹⁰⁶ A tam, nemôžem si pomôcť, ak zomriem skôr, ako zakončím toto posolstvo, ukazoval som prstom na holý konár na orechu, povedal som, „Bude sedieť rovno tam.“ A tam bola: neuveriteľné, ale je to pravda!

On povedal, „Kde bude ďalšia?“

¹⁰⁷ Povedal som, „Tam nad tou hromadou chumáčov,“ a nestačil som ani spustiť prst a už tam bola.

„Kde bude ďalšia?“

¹⁰⁸ „Tam na tom pahýli, ktorý je na tom poli.“ A tam bola. Je to neuveriteľné.

¹⁰⁹ Na ďalšie ráno som sa opýtal mojej manželky, povedal som, „Miláčik, stratil som zmysly? Stávam sa šialencom? Čo sa to so mnou deje? Prečo hovorím veci, ktoré hovorím. Kvôli čomu robím veci, ktoré robím? Čo to spôsobuje?“ Milujem ľudí a jednako ich trhám na kusy. A postím sa a modlím sa pre to, aby som sa toho zbavil; a čím viac sa postím a modlím, tým horšie to je. Neuveriteľné, ale je to pravda; je to pravda.

¹¹⁰ Videl som ženu, ako práve vtedy zodvihla ruku, vzadu v budove, chváliac Pána. Bola to Hattie Wright, sedí tam dole. Keď mala dvoch chlapcov, ak mi odpustia, že toto hovorím, odpadlíkov, svetských chlapcov. Tá malá žena tam v ten deň sedela, vdova... A povedal som, „Hattie, Pán Boh... povedala si tú správnu vec. On zaobstaral tie veveričky. On je Jehova-Jireh.“

¹¹¹ Povedala, „To nie je nič iné než pravda Božia.“ Ó, ona povedala správnu vec. Vyzerá to neuveriteľne, že ľudská bytosť by mohla povedať slovo...

¹¹² Ako vám povedal brat Booth. Akí sme špinaví a nečistí; Kto je Ten, ktorý sedí tam poza mesiacom a hviezdami a všetkým priestorom a časom a večnosťou? Ako to povedal Booth, a raz som čítal to isté, keď som čítal Irenea, že dokonca Anjeli sú špinaví v Jeho očiach. Kým sme?

¹¹³ Ale tá žena povedala správnu vec, ktorá zavolala Jehovovo srdce. Povedal, „Opýtaj sa jej, čo chce, a potom jej to daj.“ Amen. Neuveriteľné, ale pravda. Rovno tu je teraz pred našimi očami viditeľný dôkaz; prosila o duše svojich chlapcov, aby boli Kresťanmi. Boh jej dal jej túžbu. Neuveriteľné. To bol väčší zázrak ako uzdravenie chorej osoby. To premieňa ľudský život, dušu, telo a všetko, čím je. To zmenilo jeho povahu. Neuveriteľné, ale pravda. Bol to paradox. Vidíme to všade.

¹¹⁴ Paradox v Noeho čase. Keď, Noe, človek, len obyčajný človek; stal sa prorokom, alebo bol prorokom Pánovým, pravdepodobne bol roľníkom. Boh mu povedal, „Priprav sa na dážď, ktorý príde z neba,“ keď tam nebol žiaden dážď. Nikdy tam nebol žiaden dážď. Neexistoval spôsob, ako tam hore dostať dážď. Na zemi nikdy nepršalo. Neboli tam žiadne moria; neboli tam žiadne vody, ale jednako mu Boh povedal, aby postavil archu pre spasenie jeho domu. A Boh dolu priviedol dážď. Bol to paradox. Nevedecký, ale (čo?) bol to aj tak paradox. Áno.

¹¹⁵ Bol to paradox, keď tie hebrejské deti, ktoré sa rozhodli zostať s Božím Slovom, nezáležalo na tom, čo sa dialo, že kráľ postavil pec, ktorá bola sedemkrát horúcejšia než ako kedykoľvek predtým, a hodil tam tých mužov, keď to silné teplo pece zabilo mužov, ktorí s nimi kráčali po tej lávke ku tomu ústiu pece; oni zomreli. Ale jednako tí muži vošli do tej pece možno na tri hodiny. Nebolo by tam z nich nič viac ako ich prach, lebo ľudský život, ktorý bol v nich, by zahynul. Ak to blízke priblíženie sa zahubilo jeden ľudský život, čo by to urobilo inému ľudskému životu? Ale oni ich hodili dovnútra a povedzme, že tri hodiny; mohlo to byť aj päť.

¹¹⁶ On mohol odísť a naobedovať sa, prísť naspäť, povedať, „Otvorte dvere pece. Z tých chlapíkov tam nezostal ani popol.“ Ale keď otvoril dvere, tam oni boli, nezranení, prechádzali sa tam v ohni: neuveriteľné, ale pravda. Prečo? On povedal, „Kol'kých ste tam hodili?“

Oni povedal, „Hodili sme ich tam troch.“

¹¹⁷ On povedal, „Vidím štyroch.“ To urobilo ten paradox. „A ten Jeden vyzerá ako syn bohov.“ On nebol syn bohov; On bol Syn Boží. Oni boli pohania. Ó, Boh vo Svojom veľkom Slove.

¹¹⁸ Nastal čas, keď sa Božia armáda začala správať zbabelo a bola vylákaná z človeka, ktorý stál na svahu kopca. Keď tam vyslali muža, ktorý bol trikrát väčší ako oni, postavil sa tam na kopec a povedal, „No, vy dôverujete živému Bohu, hovoríte to. No dobre, nech jeden z vás vyjde a bojuje so mnou a nebudeme mať žiadne krviprelievanie.“ Nepriateľ Boží zahnal cirkev Božiu na kopec a začínali to obsadzovať. Oni boli vystrašení. Boli zbabelcami.

¹¹⁹ A do tábora prišiel maličký chlapec, mal okolo seba obmotanú malú ovčiu kožu, ovčí kabát; ten najmenší muž v celej armáde a nebol ani vojakom. Ale bol to paradox, keď Boh vzal toho jedného muža, toho malého nezainteresovaného človeka. Biblia povedala, že bol rumenný. Ten jeden malý človek zahnal na útek celú armádu nepriateľa. To bol paradox. Vyzerá to tak, že Boh by mal dať tej veľkolepej pochodujúcej armáde dostatok odvahy, aby išli do boja. Oni boli služobníci Boží, prečo nešli bojovať do bitky Božej? To je Boží nepriateľ; zaujmi to. Vyzerá to, že Boh im mal dať odvalu. Ale Boh vzal jedného malého jednotlivca.

¹²⁰ A pamätajte na ďalší paradox, on nikdy nevzal meč. Saul sa ho snažil obliecť do svojho brnenia, snažil sa mu dať do ruky meč. Ten biedny malý chlapec ho nedokázal udržať. A vzal si prak, malú gumu alebo malú kožu s dvoma povrázkami, ktoré v nej boli upevnené. A porazil celú armádu nepriateľa a zahnal ich na útek. Bol to paradox, ako ten jeden malý chlapec mohol zahnať na útek tú armádu.

¹²¹ Je to paradox. Samozrejme. Boh to robí. On je toho jednoducho plný. Samozrejme, že je. To je to, čo On robí. Takto to On robí. Tak veru.

¹²² Bol to paradox, keď mal Egypt svoju obrovskú armádu. Celý svet bol podmanený. Mali pod svojimi rukami každý národ. A keď sa Boh rozhodol zničiť tú armádu, zničiť ten národ, mohlo by sa zdať, že On by vzbudil nejakú armádu Amoritov alebo nejakú veľkú armádu odniekiaľ a poslal by ich tam dole s lepšou výzbrojou; alebo by tam dal

zriadenie všetkých denominácií, aby spolu išli dole a bojovali spolu, aby tak mal plnú spoluprácu. Ale Boh použil paradox. On vzal starého osemdesiatročného muža a nedal do jeho ruky žiaden meč, iba starú pokrivenú palicu, ktorá potopila Egypt na dno mŕtveho mora. Neuveriteľné, čo Boh môže robiť, ale takto to On robí. On používa paradoxy, aby to urobil. Vidíte, On to privádza ku paradoxu, pokrivená pastierska palica namiesto pochodujúcej armády, aby dobila národ, ktorý vládol svetu.

¹²³ Ó, tá jediná vec, na ktorú teraz Boh čaká, verím tomu... Rusko pre Boha nič neznamena. On chce dostať jedného človeka. On nemusí mať veľké organizácie. Nemusí mať veľké denominácie. On chce dostať jedného človeka, do ktorého môže zabaliť Svojho Ducha. To urobí všetko ostatné; bude tam ďalší paradox. Až kým môže dostať niekoho, kto sa kompletne poddá, ktorý to urobí... To je spôsob, ako Boh koná Svoje dielo; On používa paradoxy.

¹²⁴ Bol to paradox, keď veľký Boží bojovník, ktorý sa volal Jozafat, stál v bránach s odpadnutým mužom, ktorý sa volal Achab, a povedal, „Predtým, ako pôjdeme do tejto bitky, či to nie je dobrou vecou, poradiť sa s Pánom?“ No, ak je srdce toho človeka hladné poznať vôľu Božiu, niekde musí byť vôľa Božia.

¹²⁵ Nie vždy sa istota nachádza v množstve radcov. Achab hovorí, „Mám všetkých svojich kazateľov. Všetci sú prorokmi. Zavolám ich sem hore. A vieš, ak privediem 400 prorokov, dozvieme sa Slovo Božie.“ Nie vždy sa to dozviete, nie vždy.

¹²⁶ Ak to nejde so Slovom, potom sa od toho držte preč. Nestarám sa o to, koľko ich tam je. Zostaňte so Slovom. Boh to Slovo nemôže vziať späť.

¹²⁷ No, on ich tam všetkých priviedol a oni všetci prorokovali v jednotnej zhode hovoriac, „Pán je s vami. Chodte hore.“

¹²⁸ Ale jednako, niečo tam nebolo v poriadku. A ten muž Boží vedel, že to nebolo v poriadku. Povedal, „Nemáš ešte jedného, ešte jedného, niekde?“

„Ó,“ povedal, „máme ešte jedného, ale nenávidím ho.“

Povedal, „Nech tak kráľ nehovorí.“

¹²⁹ Boh vybral jedného negramotného chlapca, malého odpadlíka pre ten národ, odmietnutého a zavrhnutého, aby priniesol Svoje posolstvo ku tomu, ktorý bol hladný v srdci. A namiesto všetkých tých denominácií, ktoré hovorili spolu v jednej harmónii, Boh priviedol jednu

osobu: paradox. Ale ten muž mal pravdu. A dokázalo sa, že to bola pravda, pretože on bol so Slovom. Bol to paradox, presne tak.

¹³⁰ No, poviete, „Chceš tým povedať, že sa nezhoduješ s týmto všetkým a tým a tamtým?“ Ak to nejde so Slovom, nezhodujem sa s tým. Je to tak. Božie Slovo nikdy nezlyhá.

¹³¹ Ako som sa nedávno rozprával s jedným kňazom, povedal, „Pán Branham, vy sa snažite zastávať ten názor z Biblie.“ Povedal, „My veríme cirkvi, nič s tým. My veríme cirkvi, tomu, čo hovorí cirkev. Boh je vo Svojej cirkvi.“

¹³² Povedal som, „Boh je vo Svojom Slove. A On je Slovo.“ To je pravda, Slovo.

¹³³ To je dôvod, prečo Micheáš vzal Slovo. A Boh použil paradox, aby zahanbil každú denomináciu a priviedol do vyplnenia Slovo služobníka Božieho: jeden človek, odvrhnutý, odmietnutý, nenávidený. Čo? Nenávidený svojimi vlastnými ľuďmi. No, on nebol komunista ani nebol ničím ďalším. Povedzme, že bol letničným a tá letničná skupina ho nenávidela. Nemali ho radi. Nemali s ním nič dočinenia. Ale on mal Slovo Božie. Boh z toho urobil paradox.

¹³⁴ Prečo by On, ak sú všetci títo ostatní chlapíci prorokmi a kazateľmi, a tak ďalej, prečo by nemohol v celej tejto veľkej skupine vybrať niečo lepšie ako jednu osobu? Vyzerá to nerozumne, že Boh by dal, aby Slovo jedného muža bolo správne a nie ten zvyšok z nich.

¹³⁵ Pretože slovo toho muža bolo Božie Slovo. To je dôvod, prečo Boh priviedol tú vec do uskutočnenia, pretože ten človek bol so Slovom Božím. Tí ostatní prorokovali lož. Áno, bol to paradox, keď Boh vzal Slovo jedného malého muža a učinil ho pravdivým, pretože to bolo Jeho Slovo. Boh musí stáť so Svojím Slovom, nie so slovom nejakého koncilu. Ale s Božím Slovom, to je to, za čím On stojí.

¹³⁶ On vybral Micheáša namiesto dobre vyškolenej školy kazateľov, významných ľudí. Nič proti nim, boli to veľkí ľudia. Neboli to ľudia, ktorí verili v nejakého iného boha; oni verili v toho istého Boha ako Micheáš. Ale oni sa správali, ako keby Tomu verili, ale nevzali Jeho Slovo, pretože chceli byť populárni. Chceli sa zaľúbiť kráľovi. A ich slepota prehliadla skutočné Slovo Božie. Ako by Boh mohol požehnať to, čo prekliat?

¹³⁷ Vy, dámy a páni, nemyslite si, že to robím, aby som bol podlý; robím to, aby som bol úprimný. To je ten dôvod. Ako môžem povedať, že ženy by mali mať – no dobre, nech si strihajú vlasy a takéto veci;

nosia svoje oblečenie, to s tým nemá nič dočinenia? Božie Slovo hovorí, že má. Tak dlho, ako to robí, tak je hanebná a nemravná a Boh s ňou vôbec nebude konať. Nestarám sa o to, ako veľmi hovorí v jazykoch alebo vyskakuje alebo vykrikuje, ešte sa nedostala nikam s Bohom. To je Slovo Pánovo.

¹³⁸ Muži, ktorí nedokážete panovať vo svojom vlastnom dome, a potom sa snažíte byť kazateľmi a diakonmi? Ako môžeš byť kazateľom za kazateľňou a viesť Cirkev živého Boha a rozdeľovať im ich dedičstvo, keď myslíš viac na svoj lístok na obed a obete, ktoré sa vyzbierajú, než myslíš na Slovo Božie, a hanbíš sa o tom hovoriť pred ženami, súc vystrašený, že nebudeš populárny. Nech má Boh milosť s tvojou hriešnou dušou. Hovor Slovo Božie v pravde.

¹³⁹ Ján povedal, „Sekera je priložená ku koreňu stromu.“ A sekera je Slovo Božie. „Každý strom, ktorý neprináša správny druh ovocia, je vyťatý a hodený na oheň.“ Bože, prines nám ďalší paradox.

¹⁴⁰ Prečo Boh vybral Jána Krstiteľa, ako som o tom hovoril, namiesto Svojich dobre vyškolených kňazov toho dňa? On vybral muža, ktorý nechodil do školy ani jeden deň svojho života. Tak to rozumieme, že Ján odišiel do pustatiny, keď mal deväť rokov, a bol sám s Bohom.

¹⁴¹ Pred pár dňami som čítal Nicejský koncil... Bolo to dlhý čas po smrti posledného apoštola, svätého Jána. Keď tí muži prišli tam hore na ten Nicejský koncil, niektorí z tých starých bratov zahanbili ten zvyšok z nich. Prišli tam, oblečení v ovčích kožiach; medzi tých cisárov, ktorí boli oblečení v rúchach, ako Konštantín a biskupi Ríma. Mali okolo seba ovinuté staré ovčie kože a žili v pustatine na bylinách, ale boli to proroci Pánovi. Malá cirkev, grécka strana išla ďalej; rímska strana sa vrátila späť. Ale to ukazuje, že keď robíš kompromis, nemôžeš byť služobníkom Krista.

¹⁴² Ján... V tom dni bola cirkev veľmi ortodoxná; mali kňazov, veľmi dobre vyškolených mužov. Ale Boh vybral muža, ktorý nemal vôbec žiadne vzdelanie, a vzal ho z púšte s kusom ovčej kože, ktorú mal obmotanú okolo seba, a bokombrady mal celé zarastené, vlasy mu viseli po krk: nebolo tam žiadnej kazateľne, spoza ktorej by mohol kázať, nebolo tam žiadnej cirkvi, ktorá by ho pozvala. Ale pravdepodobne stál dopoly kolien v blate a kázal, „Priblížilo sa Kráľovstvo Božie.“ Boh vybral toho muža.

¹⁴³ Keď Ježiš povedal, „Koho ste vyšli vidieť, človeka, ktorý môže hovoriť vo všetkých školách, človeka, ktorý je oblečený v peknom rúchu, a tak ďalej?“ Povedal, „Takí sú v kráľovských palácoch.“

Povedal, „Čo ste vyšli vidieť, proroka?“ Povedal, „Viac než proroka. Toto je ten, o ktorom hovoril prorok, že príde, 'Posielam Svojho posla pred Mojou tvárou.'“ On bol anjelom zmluvy. Bol tým veľkým predchodcom.

¹⁴⁴ Ale bol to paradox, ako Boh... Prečo neprišiel dole do tej veľkej školy, ktorá bola tam hore v Jeruzaleme? Prečo neprišiel ku Kaifášovi, najvyššiemu kňazovi? Prečo neprišiel ku niektorým z týchto veľkých učených mužov, ktorí boli vyučení od detstva a ich otcovia boli vyučení pred nimi a ich otcovia pred nimi, generácia za generáciou a generáciou, vyučení a vyškolení, fajne vysoko kultivovaní a vzdelaní? A potom vybral starého muža tam z pustatiny, ktorý nechodil do školy ani jeden deň v živote a umiestnil ho tam ku Jordánu a povedal, „Toto je on.“ Paradox, presne tak. Neuveriteľné, ale jednako to bola pravda. Boh to urobil.

¹⁴⁵ Panenské narodenie nášho Pána, neuveriteľné pre ženu, aby priviedla dieťa bez toho, že by poznala muža. Boh to urobil. Boh to urobil. Vidíte, je to paradox. Vzal tamtú malú ženu, mladé dievča, ktoré bolo zasnúbené nejakému asi štyridsaťpäťročnému mužovi, ona sama mala asi šesťnásť alebo osemnásť a bola zasnúbená tomuto mužovi, ktorý bol vdovec so štyrmi deťmi. A potom vzal túto ženu a zatienil ju Duchom Svätým a počal v jej lone telo, ktoré bolo príbytkom Všemohúceho Boha: paradox.

¹⁴⁶ Ako Ho nedokázalo zadržať nebo. Zem je podnožou Jeho nôh, nebesia sú Jeho trónom, a jednako mohol priviesť plnosť Božstva telesne a stelesniť To v Človeku. Ó. Keď môžete premerať stovky miliárd míľ do vekov času a nikdy nezmerať Boha; a jednako malé nemluvňa, ktoré ležalo vo válove, malo v sebe plnosť Jeho Božstva telesne. Jehova, paradox. Ten veľký Boh, ktorý je tam a má pod kontrolou stovky miliónov slnc, ktoré svietia na planéty; Ktorý nikdy nezačal a nikdy neskončí a stelesnil sa v zahnojenom chlieve...

¹⁴⁷ A potom ideme von, tancujeme a pijeme a vyvádzame na oslave. To nie je oslava; to je uctievanie. Oslavujeme Vianoce. Ako to Boh urobil za tým účelom, aby mohol zomrieť, aby zaujal miesto hriešnika.

¹⁴⁸ Bol to paradox, keď malý kučeravý chlapec, malý človek s ovisnutými ramenami; pravdepodobne nebol ani päť stôp vysoký; a mal sedem kaderí, ktoré mu viseli na hlave, malá padavka. A jedného dňa bol na ceste, aby sa videl so svojou priateľkou, a lev na neho zareval.

¹⁴⁹ Počul niekto niekedy zarevať skutočného leva? Pravdepodobne ich máte v týchto klietkach a takýchto veciach tu naokolo. Ale chcem

vám povedať, oni len mňaukajú. Mali by ste počuť skutočne zarevať toho divokého. Na pol míle ďaleko budú z kopcov padať kamene; z kopca sa budú kotúľať kamienky; to jednoducho tak rozvibruje zem. Odkiaľ ten rev prichádza, to neviem.

¹⁵⁰ Ó, raz som jedného videl; mal zvesenú hlavu, veľký starý lev so žltou hrivou zareval na čierneho, pretože ten s čiernou hrivou, pretože mu vzal kus mäsa. On to tam nechal ležať a akoby povedal, „No, nedotýkaj sa toho, idem sa dole napiť vody.“ A odišiel sa dole napiť vody. Keď sa vrátil naspäť, tento s čiernou hrivou to olizoval. Ten starý otec sa zastavil, sklonil hlavu a vychrlil to, a poviem vám, že z kopca sa kotúľali kamene. Ó, otriasol by mestom, ak by tu tak zareval. Zarevanie leva, ó, on je zúrivý.

¹⁵¹ A takéto zarevanie zaznelo proti tomuto malému kučeravému trpaslíkovi, nazveme ho tak, a potom sa niečo stalo. Ten malý trpaslík kráča vpred a chytá ho za papuľu, jednu ruku dáva takto smerom dole a druhú týmto smerom, nie nervózne, a jednoducho ho trhá napoly a necháva ho tam ležať. To je paradox. Čo to spôsobilo? Ak si všimnete tam v čítaní priamo pred tým, „A (spojka) zostúpil na neho Duch Pánov.“ To je to, čo urobilo rozdiel. A on zabil toho leva.

¹⁵² Potom jedného dňa na neho vyšlo niekoľko Filištínov. On nebol ozbrojený. Bolo ich tam tisíc. Mali dlhé kopije a veľké štíty a to je, akoby ste pred sebou mali dvere, také štíty. Len teraz pomyslíte na velikánsky mosadzný štít, všade pred vami, s mosadznými helmami, veľkými mosadznými kabátmi a všade po ich holeniach a všade mosadz; veľké, dlhé kopije, dlhé ako po ten stĺp, možno pätnásť, dvadsať stôp dlhé, na nich veľké mosadzné hroty, ostré ako žiletka. A oni našli tohto malého kučeravého trpaslíka, ako ide dole z Palestíny, aby tam dole navštívil nejakú svoju priateľku. A tak si povedali, „Tam je ten malý chlapík. Poďme ho chytiť.“ Jeden muž by ho mohol napichnúť na koniec tej kopije, len by ho zdvihol hore, trocha by s ním zatriasol a on by padol rovno dole ku jeho ruke, dolu ku rukováti tej kopije. No, on je len maličký chlapík.

¹⁵³ Niektorí ľudia, umelci, snažia sa Samsona namaľovať s takými ramenami, že by nemohol vojsť do tejto modlitebne. No, to by nebola žiadna záhada, ak by bol taký veľký. Samson bol len maličký chlapík, ale Duch Pánov bol Tým, ktorý bol veľký. Rozumiete? On berie... To je zneuctenie Písma, hovoriť, že bol taký veľký chlap.

¹⁵⁴ Boh vždy berie takéto bláznivé a prosté veci, aby s nimi vykonal Svoje dielo. Vidíte? On berie niečo, čo je ničím.

¹⁵⁵ A tak, tento malý chlapík tam stál a náhle prichádzajú títo Filištíni a obkľúčili ho, aby ho zabili. A on schytil čelusť z mula, ktorá tam ležala, z nejakého divokého malého osla, zodvihol tú čelusť z mula a prišiel na neho Duch Pánov. A tam nastal paradox, ako prebil s tou čelusťou z mula tú pol palca hrubú helmú na ich hlavách, čelusťou z mula. No, po prvé, tá stará vyschnutá čelusť, ktorá tam ležala, prvý úder, ktorý by trafil na jednu z tých heliem alebo tých veľkých štítov, to by sa rozletelo na tisíc kúskov. Keď sa na neho rútila tá tisícka a on pobil každého jedného z nich na smrť: paradox. To bolo vtedy, keď na neho prišiel Duch Pánov.

¹⁵⁶ Ó, ak by sme len mohli byť čelusťami v ruke Božej, to by bol ďalší paradox. Áno, bol.

¹⁵⁷ Bol to paradox, keď Ježiš, náš Pán, vzal päť chlebov a dve malé ryby, zlámal ich a nakrmil tých päť tisíc a pozbierali koše plné zvyškov, malých kúskov, ktoré nezjedli. Oni položili štyri alebo päť rýb na tento stôl a štyri alebo päť bochníkov chleba a potom prešli tamto a položili tam štyri alebo päť bochníkov chleba. A niektorí z nich to ani nedokázali celé zjesť, len to tam nechali ležať. Tak oni to pozbierali, koše, ktoré toho boli plné. Ó, vidíte? Ako to On urobil? To je úžasné, že Človek mohol vziať päť chlebov a dve malé ryby, nakrmiť tých päť tisíc a pozbierať sedem plných košov toho, čo zvýšilo. Je to neuveriteľné, ale On to učinil. Prečo? To bol Boh. Bol to paradox. Je to neuveriteľné, ale On to učinil.

¹⁵⁸ Bolo to neuveriteľné a nestalo sa to nikdy predtým ani potom, na rozbúrenom mori, a tie vlny boli tak vysoké, že až potápali loď, zatiaľ čo tu po tých vlnách kráča Človek. Môžem vidieť, že zakaždým, keď sa okolo Neho valí veľká spenená vlna, ako padá smerom dole a On kráča ďalej, ako keby bol na kuse betónu. Kráča po mori v čase búrky, nech toto veda vysvetlí. Čo Ho tam držalo? Čo Ho držalo na tom mori, keď práve tam bolo pol míle hlboké? Keď tam špliechali tie obrovské vlny, ktoré boli mnohokrát väčšie, než je táto modlitebňa, no, to napĺňalo tú loďku a zalievalo ju. Bola zvnútra i zvonku mokrá a potápala sa, stožiare sa zlámali, veslá boli preč a všetky nádeje na záchranu boli preč. A tu ide Nieкто, kto kráča po vode. Paradox, iste, neuveriteľné, nedá sa to vysvetliť, ale On to učinil. Ó, áno. On to učinil, prišiel kráčajúc po vode. Je to neuveriteľné, že Tento istý... Ó, Bože, dúfam, že to je jasné.

¹⁵⁹ Neuveriteľné, skutočný paradox, že Tento istý, Ježiš z Nazareta, si vybral skupinu nevzdelaných rybárov za Svoju Cirkev, namiesto dobre vyškolených kňazov a denominácií toho dňa. Ako to, že Boh,

ktorý mal všetku múdrosť, ktorý mohol kráčať po vodách, ktorý mohol premeniť vodu na víno, ktorý mohol vziať päť chlebov, nakrmiť päť tisíc ľudí a pozbierať sedem plných košov zvyškov. Ako to, že Ten istý Boh, ktorý sedí tam vo večnosti, ktorý je tak jasný, že slnká pred Ním skrývajú svoju tvár; samotné jazero múdrosti a čistoty, porozumenia a poznania; Najvyšší z najvyšších, a On prišiel do toho, že tam, kde to tie veľké organizácie cirkví mali všetko zhromaždené spolu a všetkých svojich ľudí mali vyškolených; a On zostúpil dole a vzal skupinu špinavých, smradľavých rybárov, ktorí sa nevedeli ani podpísať, a vybral taký typ ľudí, aby dal do poriadku cirkiev, aby bola Jeho Nevestou. Je to zvláštne, či nie? Vyzerá to tak, aspoň, že On vezme niekoho, kto je vyškolený.

¹⁶⁰ On je ten Školiteľ. On je ten, ktorý to robí. Je to zvláštne, že to urobil. Namiesto toho, aby si vzal cirkevných ľudí, On si vzal rybárov, aby to urobil. Je to veľmi čudné, ale to je spôsob, ako to On robí. Je to pravda.

¹⁶¹ Je to skutočný paradox, kedy Boh vzal skupinu nevzdelancov, ako by sme ich dnes nazvali, náboženských fanatikov, chudobných, čo sa týka majetkov tohto sveta, a vylial na nich Ducha Svätého v tej hornej dvorane; namiesto toho, aby Ho vylial na Sanhedrinský koncil, kde sedeli všetci teológovia, kde boli všetci významní ľudia, kde bola hlava všetkých cirkví, kde boli tí, ktorí študovali v Písmach a vybudovali veľkú školu; dobre vyškolení, očakávali na príchod Mesiáša a vedeli, že oni budú tými, ktorí vyjdú a stretnú sa s Ním a povedia, „Mesiáš, Ty si zostúpil dole ako na krídlach lietadla; pristál si tu na chrámových schodoch; videli sme Ťa prísť z neba, z tých zlatých koridorov neba; no, všetci sme vyškolení a pripravení ísť do práce. Nadobudli sme vzdelanie, získali sme bakalára umenia, získali sme Ph.D, LL.D., a toto všetko. Všetci sme vyškolení. Tu sme, desať tisíc silných. Sme pripravení pre Teba. Príď. Očakávame, voláme, 'Príď'.“

¹⁶² Ale namiesto toho On prichádza dole a berie skupinu ľudí, ktorí ledva rozoznali pravú ruku od ľavej (Je to tak.) a umiestňuje ich do hornej dvorany a vylial Svojho Ducha (Ó, Bože) na skupinu takýchto ľudí. Namiesto toho, aby vzal Sanhedrinský koncil, On vybral rybárov. Či to nie je zvláštne, že On nepoužil ich vzdelanie? Bohu sa to zaľúbilo.

¹⁶³ Vyzerá to tak, že Bohu sa páčilo urobiť zo Svojej vlastnej Cirkvi paradox. To isté On robí práve teraz; robí zo Svojej Cirkvi paradox, preskakuje všetko to veľkolepé a všetko to, tú takzvanú cirkev. A On bude... Ktokoľvek, koho môže dostať do Svojej ruky, ktorí otvoria oči a uvidia, čo je Pravda, otestujú to so Slovom Božím v čase, v ktorom

žijeme, a umiestni ich do Tela... Paradox. Boh si vyberá takých. On zo Svojej Cirkvi robí paradox, divní ľudia, zvláštni ľudia.

¹⁶⁴ Všetci tí z tej hornej dvorany vyšli von, hovorili v inom jazyku, potácali sa ako opití ľudia, potácali sa a tak sa zachovávali. Ženy, Jeho vlastná matka a všetci z nich v tej hornej dvorane, vyšli von a blabotali niečo, že prv nikto ani nerozumel, čo vlastne robia. Zostúpili na nich rozštiepené jazyky. „Rozštiepené“ znamená „rozdelené“. Nikto nerozumel tomu, čo to robili. Blabotali tam naokolo a správali sa, ako keby boli opití.

¹⁶⁵ A tam stála skupina ľudí, ktorí boli vyškolenými učencami Evanjelia, teológovia, ale Boh vybral... Boh, aby vzal a nechal ich tam usadených v ich nevedomosti s ich veľkou chytrosťou a vzdelaním; a prišiel a vybral túto skupinu ľudí, ktorí nepoznali abecedu, a vylial na nich Svojho Ducha, urobil z nich paradox. Áno, Boh to robí; On to robí kvôli Svoju vlastnému účelu. On Svoju Cirkev činí paradoxom; verím v nich. Verím tomu.

¹⁶⁶ Tak mi pomôž, Bože, ja verím Slovu. „Nech je každé ľudské slovo klamstvom a Toto nech je Pravda.“ To, čo hovorí toto Slovo, že treba robiť, robme to takým spôsobom, ako to hovorí toto Slovo, že sa to má robiť; nezáleží na tom, ako smiešne to vyzerá a akí budete divní, alebo čokoľvek také. Zostaňte so Slovom. Ste nazvaní staromódnymi; ste nazvaní týmto, tým alebo tamtým; prečo sa o to vôbec staráte? Zostaňte s týmto Slovom. Toto je to, Pravda. Neprijímajte to, čo hovorí niekto iný. Prijmite to, čo povedalo Slovo.

¹⁶⁷ Prednedávnom, jeden priateľ, kazateľ... Toto som len počul, ako to bolo hovorené; verím tomu. Jedno horúce popoludnie, dolu v Georgii, navštívil lekárnik. Ten starý lekárnik bol dobrý starý kresťanský brat, plný Ducha Božieho. A on povedal, „Pod' a posad' sa a dajme si kolu.“ Sedeli tam a pili kolu. On povedal, „Chcem ti niečo povedať a zrejme tomu nebudeš veriť.“

„No, tak si to najprv vypočujme,“ povedal ten kazateľ.

¹⁶⁸ On povedal, „Vždy som sa snažil robiť pre Boha to najlepšie, čo som mohol.“ On bol diakonom v nejakej cirkvi. Povedal, „Vždy som sa snažil žiť v zhode s tým, do čoho som bol povoláný, a robiť to, čo je správne.“ Povedal, „Nikdy som nikoho nepodviedol. Vždy som svedčil o mojom Pánovi všade, kde som len mohol.“ A povedal, „Ja... moje lieky,“ povedal, „Vždy som sa snažil predávať tú najlepšiu kvalitu liekov, aká sa dala kúpiť. Nikomu som nepredal nič predražene. Snažil som sa

robiť všetko, čo bolo správne, ako som len vedel, aby som slúžil Pánovi.“ Povedal, „Poviem ti, čo sa stalo.“

¹⁶⁹ Povedal, „Môj syn, ktorý študoval na to, aby bol tiež lekárnikom, aby ma nasledoval, bol jedného dňa tam pred budovou.“ A povedal, „Bolo to počas krízy.“ Povedal, „Jedna pani prišla ku dverám.“ A povedal, „Mohol si vidieť, čo mala za problém. A ona sa mala stať matkou. A jej manžel a oni obaja boli biedne oblečení,“ povedal, „dali ten recept môjmu synovi,“ a povedal, „aby im dal lieky, ktoré boli uvedené na tom recepte, pretože tá žena bola v potrebe určitej veci, na ktorú jej doktor vystavil ten recept. On povedal, 'Bude to toľko, toľko a toľko,' keď sa ten budúci otec pýtal, 'Koľko to bude?'

'Toľko a toľko.'

On povedal, 'Pane, ja nebudem schopný zaplatiť za ten recept,' povedal, 'pretože nemám žiadne peniaze.'“

¹⁷⁰ No, on povedal, „Môj syn povedal, 'Chod' rovno tam dolu, je to len cez polovicu mestského bloku alebo cez celý blok a zaboč doľava a nájdeš tam miesto, kde majú charitu. A chod' tam na ten úrad a oni ti možno dajú tie peniaze, ktoré majú na to určené, aby zaplatili za tento recept, pretože tá pani musí dostať ten liek okamžite.' A povedal, „Tak on vyšiel z tej miestnosti a začal...“

¹⁷¹ A povedal, že počúval svojho syna. „A niečo povedalo, 'Ó, nie, nerob to. Tá žena to potrebuje.'“ Povedal, že začal rozmýšľať, „Tam dolu je taký dlhý rad ľudí, pre zdravého muža je ťažké stáť v tom rade, nehovoriac o matke v takom stave.“

¹⁷² Povedal, „Riekol som svojmu synovi, 'Chod' a zavolaj ich; povedz im, aby sa vrátili.' A ja som sa ponáhlal ku tým dverám a povedal som, 'Vráťte sa. Vráťte sa.' Oni sa vrátili. A ja som povedal môjmu synovi, 'Vypíš to. Budú to mať zadarmo.'“

¹⁷³ A povedal, „Môj syn mi dal ten recept a ja som išiel a pripravil som to a pripravil som to z toho najlepšieho, z čoho som len mohol, a priniesol som to a dal tej pani a povedal som jej to, 'Máte to zadarmo. Je to úplne v poriadku,' pretože ona to skutočne veľmi potrebovala a ja som naozaj dokázal prežiť bez tých peňazí, ktoré by som za to dostal.“

¹⁷⁴ Tak povedal, „Práve som jej začal podávať ten liek do ruky. A keď som to urobil, pozrel som sa na tú ruku; bola na nej jazva.“ Povedal, „Pozrel som sa hore a ja som to dával do Ježišovej ruky.“ Povedal, „Vtedy som sa naučil, čo znamená to miesto Písma, 'Nakoľko ste to učinili najmenšiemu z týchto Mojich maličkých.'“

¹⁷⁵ Povedal, „Veríš tomu?“, povedal mi tento človek. No, samozrejme, verím tomu. To bol paradox, neuveriteľné, ale je to pravda.

¹⁷⁶ Čo s tým veľkým svätým Martinom z Tours vo Francúzku, keď bol vojakom, raz večer prechádzal po chladnej tmavej ulici a bol tam... Na tejto chladnej tmavej ulici ležal starý vandrák, ležal tam na ulici a mrzol. Krv mu mrzla v žilách. A Martin, hoci ešte nebol Kresťanom... A ktokoľvek, kto číta biblickú históriu, vie o svätom Martinovi. Minule sa jeden historik snažil zohnať jeho kartu, to je to, čo som si vzal kvôli tretiemu cirkevnému veku, svätý Martin, pretože on mal znamenia, ktoré ho nasledovali. A svätý Martin sa pozrel dole predtým... On bol vojak a tam ležal tento starý muž, ležal na ulici a mrzol. A on sa díval a mal jeden plášť; bez plášťa by zamrzol. Vzal svoj nôž, rozrezal ten plášť na polovicu a obmotal do neho toho vandráka, druhú polovicu obmotal okolo seba a odišiel kráčajúc ďalej.

¹⁷⁷ V ten večer, keď prišiel do svojej izby a bol tam, počul, ako Nieкто prichádza do izby. Pozrel sa; a tu prichádza Ježiš, zabalený v tom kúsku plášťa. To bolo jeho povolanie do služby.

¹⁷⁸ Stal sa svätým. Hovoril v jazykoch. Jeho škola bola vyučená. Vyučoval svojich ľudí rovno so Slovom Božím. Nestaral sa o to, čo hovorila prvá cirkev Ríma alebo ktokoľvek z nich. Zostával rovno so Slovom Božím. Vyučoval ich; hovorili v jazykoch a kládli ruky na nemocných. Kriesili mŕtvych. Vyháňali diablov. Jeden človek, jeho priateľ, bol zabitý a on išiel a položil na neho svoje telo (žiadal o to, aby ho na pár minút mohol vidieť); on a jeho priateľ odtiaľ spolu vyšli von. Prečo? To bol paradox. Samozrejme, Boh to urobil.

¹⁷⁹ Verím v paradoxy. Tak veru, verím. Verím v ne z celého srdca.

¹⁸⁰ Bol to paradox, keď všetci tí múdri ľudia, ktorí boli na svete, a Boh vložil kľúč od Kráľovstva do rúk jedného, ktorý bol považovaný za nevzdelaného a neučeného. Je to tak. Jeden z najmúdrejších ľudí na svete v tom dni bol Kaifáš, najvyšší kňaz; ďalší boli cisári a králi a významní ľudia zeme, ako prezidenti, a tak ďalej, všetci tí významní ľudia.

¹⁸¹ A čo je tá najdôležitejšia vec na svete? Je to Božia Cirkev. Boh stvoril zem; on ju stvoril za určitým účelom: aby z nej vzal Cirkev, Nevestu. A to je tá najdôležitejšia práca na svete.

¹⁸² A najchytrejší ľudia, ktorých On mal, boli cisári a králi, mocnári a panovníci, veľkňazi a cirkevní ľudia. Mohol vybrať kohokoľvek z nich. Ale bol to paradox, keď povolal človeka, ktorý sa nevedel ani podpísať,

a povedal, „Dávam ti kľúče Kráľovstva. Čokoľvek zviažeš na zemi, Ja to zviažem v nebi. Čo rozviažeš na zemi, Ja rozviažem v nebi.“

¹⁸³ Pozrime, práve som o tom rozmýšľal pri tom videní, „Čo rozviažeš alebo zviažeš.“

¹⁸⁴ „Čo zviažeš na zemi, Ja to zviažem v nebi. Čo rozviažeš na zemi, Ja rozviažem v nebi.“ Áno, On to nedal tomu vyučenému veľkňazovi Kaifášovi, ale tomu nevzdelanému rybárovi. Skutočne paradox.

¹⁸⁵ Vidíme Pavla, malého žida s krivým nosom, ako ide po ceste, arogantný, ide tam, aby poviazať tých ľudí, ktorí robili ten hluk, vykrikovali a podobne; zatváral ich do väzenia, robil v cirkvi pohromu; ukameňoval Štefana, bol toho svedkom a strážil ich rúcha. Bol postrachom. Ako by kedy Boh mohol vybrať takéhoto človeka?

¹⁸⁶ A pozrite, biskupi, všetci apoštoli, povedali, „Vyberieme niekoho, aby zaujal Judášovo miesto.“ A koho vybrali? Vybrali Mateja. Matej, myslím, že sa tak volal. Matej, áno. Matej, vybrali ho pomocou losovania, a on nikdy nič neurobil. Vyzeral byť spravodlivý človek. A Boh vybral toho najvýbušnejšieho, najpodlejšieho chlapíka, ktorý bol v krajine, aby zaujal jeho miesto. Paradox, to je to, čo Boh robí: paradox.

¹⁸⁷ Bol to paradox, keď tento bezbožný, vysokomyseľný, veľmi výbušný, podlý, opovrhnutiahodný žid bol jedného dňa na ceste do mesta, aby zviazal Kresťanov a uvrhol ich do väzenia, a zrazu bol zhodený na zem. A keď sa pozrel hore, tam stál ten Ohnivý Stĺp a zaznel Hlas, ktorý povedal, „Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?“ To bol paradox, keď To on mohol vidieť a tí ostatní nie. Vidíte?

¹⁸⁸ Nieкто povedal, „Ó, nikdy som To nevidel. Nič také tam nie je; áno, nevidel si to. Je to nesprávne.“ O tomto dnes hovoria toto, „Neverím v niečo také.“ Nie, iste nie. Samozrejme, že nie. Ale sú tu takí, ktorí To vidia. Iste. Ak to nemôžeš vidieť, potom si slepý; nemôžeš To vidieť.

¹⁸⁹ Pred nejakým časom, bolo to pred pár rokmi, mi jeden chlapík povedal, „No, ak ti stojím v ceste...“ Povedal, „No, Pavol udril nejakého muža slepotou.“ Povedal, „Ak som z diabla,“ povedal, „udri ma slepotou.“

¹⁹⁰ Povedal som, „Nie je nutné to robiť. Ty už si slepý.“ Rozumiete? „Ty už si slepý. Máš ten najhorší druh slepoty.“ Rozumiete? Povedal som, „Anna, tam v chráme, mohla dovidieť ďalej, ako dokážeš vidieť ty, a ona bola slepá, telesne.“ On je duchovne slepý. Iste. To bol paradox.

191 Bol to paradox, keď Boh učinil takzvané kacírstvo... Všetok tento hluk, vykrikovanie, chválenie Boha a hovorenie v jazykoch a ľudia, ktorí sú opovrhnutí, odmietnutí a nazývaní idiotmi a heretikmi, je to paradox, keď Boh, veľký Otec všetkého, Otec nášho Pána Ježiša Krista, vybral skupinu heretikov, aby priniesol Svojej Cirkvi spasenie namiesto dobre vyškoleného náboženského, teologického systému. To je paradox.

192 Prednedávnom som bol v jednom meste vo Washingtone, alebo myslím, že to bolo v Oregone. A prišiel tam novinár, boli dvaja, mali v ruke cigarety. Vošli dovnútra. Išli o mne napísať článok a, samozrejme, „veľmi dobrý“, rozumiete. A pokračovali, hovorili toto a tamto. A on povedal, „A ste svätý, ktorý sa váľa po zemi?“

193 Povedal som, „Nie.“ Povedal som, „Nikdy som sa neváľal.“ Ale povedal som, „Myslím, že ak by mi On povedal, aby som sa váľal, tak by som to urobil.“

194 A takto ten rozhovor pokračoval, viete. A ona pokračovala a povedala... Ó, pokračovala. Povedal som, „Dovoľte, aby som vám niečo povedala, mladá dáma, napíšte, čokoľvek chcete. Vy ste katolíčka.“

195 Povedala, „To je pravda.“ Povedala, „Ako ste vedeli, že som katolíčka?“

196 Povedal som, „No, práve tak isto, ako som vedel tie ostatné veci tam na pódiu. Rozumiete?“ Povedal som, „Vy ste katolíčka. A chodte a napíšte to, ale rovno teraz vás varujem; napíšte to a za tridsať dní odtiaľ budete ležať na kraji cesty s rozrezaným hrdlom od skla z vášho vlastného auta, budete kričať o milosrdenstvo a budete o mne často premýšľať.“

197 Povedala, „Nie ste ír?“

„Áno.“

„Boli vaši predkovia katolíci?“

Povedal som, „Pravdepodobne predtým mnou.“

Povedala, „Čo by si o takom niečom myslela vaša matka, o tom, že to takto robíte...“

198 Povedal som, „Pokrstil som ju v Mene Ježiša Krista a prijala Ducha Svätého. Aha. Áno.“

199 A povedal som, „No, ak chcete ísť tým smerom, potom si zapíšem vaše meno a vy si zapíšete moje meno. Potom, ak sa po tých

tridsiatich dňoch tak nestane, napíšte to do novín, že som falošný prorok. No, choďte a napíšte to.“

200 Povedala, „No, neznesiem predstavu, že keď prídem do neba, že taká skupina nevzdelancov je tam hore na tom zhromaždení a bude vládnuť nehom.“

201 Povedal som, „S tým nebudete mať až taký problém.“ Povedal som, „To jediné je, že... Pokiaľ nezmeníte svoju myseľ a svoju cestu, tak tam aj tak nebudete. Rozumiete?“ Povedal som, „Pretože oni tam budú. Boh to vybral.“

202 Je to paradox, že Boh vybral tých hlúpych (Vidíte?), tie veci. Vidíte? Boh vybral takúto skupinu, aby cez ňu priniesol svetu spasenie, paradox, úplne odlišní od ich vysoko vyškolených a nablýskaných učencov, teológov a takých vecí. Boh to jednoducho obchádza, berie nejakého malého nevzdelanca a pozdvihuje to a vkladá do neho Svoje Posolstvo, ako to urobil pri Jánovi, pri tom zvyšku z nich; pri Petrovi a pri nich, vyslal ich von kázať Evanjelium, privádzať *ľudí* do Jeho Cirkvi a zachraňovať ich, privádzať ich naspäť na zem a to je všetko, čo na tom je. Vidíte? A všetok tento nablýskaný nezmysel jednoducho nechal tak. Ó, to je iste niečo. Ja by som...

203 Boh, keď Boh vybral za Svoju Nevestu tých nevzdelaných a neučených namiesto vzdelania a tých učených... Viete si predstaviť človeka, ako si vyberá svoju nevestu, vybral by si - človek s tou najvyššou, najvyššou zvrchovanou mocou...

204 Mám tu niečo malé, čo som chcel povedať, ale nebudem mať čas na to, aby som to povedal, o jednom malom podobenstve, ktoré som raz videl. Ale nebudem to môcť povedať. Mám to tu poznačené, ale nemám na to čas.

205 Ale Boh vybral z takejto skupiny ľudí Svoju Nevestu. No, každý, kto hovorí, že to tak nie je, potom neveríte svojej Biblii. Je to presne tak. Čítajte svoju Bibliu; je to presne tak.

206 Bol to skutočný paradox, keď si Boh vybral bláznovstvo inšpirovaného kázania namiesto vysoko nablýskanej teológie. Človek, ktorý nevedel, ledva používal „udrieť, nemá, nosiť, prenášať, zabehnúť pre...“ [Brat Branham vyslovuje slangové výrazy – pozn.prekl.], všetky takéto slová a hovoril všetko možné mimo gramatiky, gramaticky nesprávne, všetko také, a Boh vybral to namiesto toho, aby vzal veľkého vzdelaného nablýskaného človeka, ktorý by ozaj mohol tie slová vysloviť a povedať to správne. Ale Bohu sa zaľúbilo vziať bláznovstvo inšpirovaného kázania, nejakého malého farmára, ktorý

nepozná abecedu a vezme tohto človeka a pomocou neho získa duše. Keď zvodcovia, celí nablýskaní, len slepí vedú slepých. Skutočný paradox.

²⁰⁷ Ó, Slovo je toho plné. Mnoho tých kontextov alebo textov, musím ich preskočiť.

²⁰⁸ Je pravda, že veľká cirkev sa leskne a trbliece nablýskanou teológiou, zatiaľ čo Kráľovstvo žiari pokorou, chudobní a pokorní. Evanjelium sa neleskne; Ono žiari. Zlato bláznov sa leskne; pravé zlato žiari. Je rozdiel medzi žiarou a leskom. Vieme to. Zatiaľ čo sa veľká cirkev trbliece a leskne s vysoko nablýskanými učencami, peknými lavicami, kríž cez celú stenu a tie najvyššie a najkrajšie stavby a budovy, veľkolepé vežičky a všetko také; to malé Kráľovstvo, dole v nejakej malej uličke ako niekde tu, ono žiari slávou Božou, naplnení pokorou v srdci (Vidíte?), Boh pracuje v nich, uzdravujú chorých, kriesia mŕtvych, vyhánajú diablov a podobné ďalšie veci, proste dáva im ísť okolo toho.

²⁰⁹ Bolo veľké kazateľské zhromaždenie. Na toto nezabudnite. Prednedávnom tu bolo v jednom meste veľké kazateľské zhromaždenie, na ktorom boli niektorí ľudia, ktorí sú práve teraz na tomto zhromaždení. A oni tam mali určitého muža, ktorý išiel... Ó, on bol teológ. On mal posolstvo na ten deň pre ľudí. A on sa kvôli tomu pripravoval dva alebo tri týždne. To bolo v poriadku. A keď kráčal hore na to pódium, jeho oblečenie nebolo ani trochu pokrčené, ó, bol oblečený v tom najlepšom, viete, vystúpil tam hore, vypol hrud' a vyložil si všetok materiál pre svoje posolstvo. A on naozaj kázal asi hodinovú kázeň, ktorej sa intelektuálne nedalo dotknúť. Ó, ako vypol hrud' a dostal meno L.L. Doktor taký a taký z nejakej veľkej školy. Bolo to tak veľmi nablýskané a učené, že ľuďom priniesol tak majstrovské dielo psychológie a takých vecí.

Povedali, „To bolo nádherné.“

²¹⁰ Ale Kresťania, ktorí tam sedeli, práve tak ako na Nicejskom koncile, to jednoducho zarmútilo Ducha. Ó, bolo to majstrovské dielo, iste. Tak veru. Malo to na sebe všetok lesk, mohlo to tak byť. Ale skutočne Duchom naplnení ľudia, len „Huh?“ Jednoducho to nešlo... Nebol tam žiaden Duch, aby to podporil.

²¹¹ A tak, keď schádzal dole, mal sklonenú hlavu; videl, že to nedopadlo dobre. Bol z inej školy; a bol s letničnými ľuďmi. Takže keď schádzal dole z pódia, jeho pierka opadli. Začal tadiaľ odchádzať dole,

všetky svoje veci mal takto pod pazuchou, kráčať dole pomedzi zhromaždenie.

²¹² Na pravej strane sedel starý múdry svätý, naklonil sa k inému mužovi a povedal, „Ak by vyšiel hore takým spôsobom, akým zišiel dole, tak by zišiel dole takým spôsobom, ako vyšiel hore.“ To je ono. Ak by vyšiel hore pokorne, tak by pravdepodobne zišiel dole naplnený slávou. Ak by vyšiel hore takým spôsobom, akým zišiel dole, tak by zišiel dole takým spôsobom, ako vyšiel hore. Je to tak. Paradox.

²¹³ Počúvajte, ako teraz zakončujem, len na chvíľu, predtým, ako zvoláme modlitebný rad. Chcel som povedať ešte jedno slovo alebo dve ohľadom paradoxu.

²¹⁴ Videnia starodávnych prorokov sú stále paradoxom. Je to nedotknuté. Kto môže povedať, že nejaký človek pred 4000 rokmi hovoril o vozoch bez koňov, ako sa predbiehajú po námestiach. Starozákonní proroci, ako mohli predvídať a predpovedať veci, zodvihnutí hore mocou Božou, že to videli v nasledujúcich rokoch a predpovedali to s presnosťou dokonalosti. Vysvetlite to. Je to paradox. Ó!

²¹⁵ Ešte jeden ďalší, chcem vám podať jeden malý, nepatrný. Ale moje obrátenie bol paradox. Toto hovorím s láskou a rešpektom. Moji rodičia odišli. Rodina mojej matky, všetko to boli hriešnici, zálesáci, lovci a ľudia hôr. Rodina môjho otca, všetko to boli opilci, pašeráci, gambleri, pištoľníci, navzájom sa zabíjali; takmer všetci z nich zomreli s obutými topánkami. Čo sa nás týka, nebola tam ani len štipka náboženstva. A ako Boh urobil... Čo bolo To, čo v to ráno prišlo hore do tej malej starej chatrče, To, čo vidíte odfotografované tam na tej stene? Čo? To je úplne odlišné.

²¹⁶ Ak zasadíte do zeme zrno pšenice, prinesie to zrno pšenice. Zasadíte do zeme kukuricu, prinesie to kukuricu. Ak zasadíte do zeme bodliak, prinesie to bodliak.

²¹⁷ Ale toto je paradox. Každý z vás môže o sebe povedať to isté. Všetci môžeme premýšľať o paradoxe toho, čo sa stalo.

²¹⁸ Tu je ďalší paradox. Ako som sa mohol po tom, ako kážem takmer 30 rokov, stále obávať tej myšlienky odchodu preč? Ako to mohlo byť? Potom, ako som kázal, odkedy som bol malým chlapcom, a teraz som tu päťdesiatdvaročným mužom a potom sa obávať pri pomyslení na... Vedel som, že som spasený, ale bol som vystrašený z tej myšlienky... Ale v jedno ráno ku mne do izby zostúpila láska Božia, pozdvihla ma a vzala na miesto, kde boli vykúpení. Skutočne paradox.

²¹⁹ Chcem sa vás niečo opýtať. Môžem to tu teraz odseknúť. Chcem sa vás niečo opýtať. Čo je To tam na tej fotografii? Odkiaľ To prišlo? Kvôli čomu To tu je? Veda To nemôže poprieť. Čo je To v zhromaždení, čo tam stojí a prečesáva ľudí a hovorí im, „Tam vtedy, čo si urobil... Si tu za týmto účelom. Si tu kvôli tomuto.“? Pre vedeckú myseľ je to neuveriteľné.

²²⁰ No, poznáme telepatiu. Telepatia, to je ako povedať niečo, ako keď niečo hovoríte a ja môžem povedať to isté (Rozumiete?), alebo čítam vašu myseľ; to sa práve vtedy deje. Ale keď vidíte, že To hovorí veci, ktoré sa stanú tam v budúcnosti, to vylučuje telepatiu.

²²¹ Je to neuveriteľné, že Boh v týchto posledných dňoch, ako to zaslúbil, čo bude robiť, urobí takú vec. Ale je to pravda; je to paradox. Ten istý Boh, ktorý mal vždy paradoxy a ukazoval ich, On je dnes tým istým Bohom, pretože On zachováva Svoje Slovo. Veda To nemôže poprieť; je To tu na mechanickom fotoaparáte. To je paradox: Boh.

²²² Čo To je? V Knihe Exodus, v 13. kapitole čítame, že Boh dal deťom Izraela, čo bol predobraz Cirkvi dnes... Ako oni putovali prirodzene, my putujeme v Duchu. Teraz na ďalšiu nedeľu to preberieme. Pamätajte, celé je to o tom. Rozumiete? No, ako – kde oni sú – išli po zemi, takto v tom fyzickom, a Boh bol s nimi; Cirkev je posadená s Kristom v ponebeských miestach v duchovných sférach a ideme so všetkými mocnosťami pod našimi nohami. Haleluja. Tak veru. A oni mali Ohnivý Stĺp, Svetlo, ktoré nasledovali. Kamkoľvek išlo toto Svetlo, oni nasledovali to Svetlo. Prešli tisíce rokov, prešli stovky a stovky rokov, a To je stále nažive. Paradox. Ten istý včera... Vypĺňa Písmo, je To tu na svedectvo; nie kvôli nám, ale preto, že Boh to zaslúbil, že Ježiš Kristus je Ten istý včera, dnes i naveky. To bol On, pri ktorom Mojžiš povážil bohatstvá Kristove alebo pohanenie Kristovo za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta. A čím bol Kristus, ktorý išiel pred ním? Svetlom, Ohnivým Stĺpom.

²²³ On povedal, „Prišiel som od Boha a vraciam sa k Bohu.“ On to urobil. „Krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí, jednako vy Ma uvidíte; lebo Ja budem s vami, dokonca vo vás až do skonania sveta.“ Rovno pri skonaní sveta, On tam bude tiež. Tak tu sme.

²²⁴ Po Jeho smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní, svätý Pavol Ho stretol na ceste do Damašku; On sa navrátil späť do toho Ohnivého Stĺpu. Odvtedy prešlo takmer 2000 rokov a tu On je, nie medzi denomináciami, nie medzi tými vysoko nablýskanými učencami tohto dňa, ale skupina chudobných a pokorných. Paradox, paradox.

225 Pre tých, ktorí Ho milujú, veria Mu, tisíce po svete, ktorí Mu uverili, to je vyplnenie Jeho zaslúbenia z Nového aj Starého Zákona. To je to, čo to je. Ale je to paradox.

226 Bol to paradox, keď Boh zaslúbil dať Kráľovstvo tomu malému stádočku namiesto tej veľkej organizovanej cirkvi. „Neboj sa malé stádočko; je to dobrá vôľa vášho Otca, aby vám dal Kráľovstvo.“ To bude... Je to paradox. Je to paradox.

227 V jednom z týchto dní to bude skutočne paradox, keď príde Ježiš; a mŕtvi v Kristu vstanú, toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť a nastane vytrhnutie Cirkvi.

228 V tomto vianočnom čase, keď ľudia nakupujú a tancujú, pijú a oslavujú niečo, o čom nič nevedia, ako keby oslavovali narodeniny Washingtona alebo Lincolna; a nie uctievali... Oni majú Boha stále v jasliach, keď Boh nie je v jasliach.

229 On vstal z mŕtvych a žije na veky vekov, žije medzi nami, dokazuje Samého Seba, že je Ten istý Boh, ktorého mali nicejskí otcovia a ktorý prišiel tam cez tie veky odo dňa Letnic. Ten istý Boh, ktorý stretol Pavla na ceste do Damašku; On bol misionár pre pohanov a posol od Boha pre pohanov. Posolstvo pre pohanov začalo navštívením Ohnivého Stĺpu a zakončuje sa takým istým spôsobom.

230 Pohanské kráľovstvo začalo, to svetské kráľovstvo (To je svet.), začalo s pokarhaním v nebeskom jazyku vo dňoch kráľa Nabuchodonozora; zakončuje sa tou istou vecou, ako je v posledných dňoch na pohanskú Cirkev vyliaty Duch Svätý, aby znova pokarhal národy pohanov s nápisom na stene, nápis na stene, že Boh pripravil Svoju Cirkev, pripravil Svoj ľud, pripravil Svoje miesto a oni očakávajú na Neho, kedy príde.

231 A to vytrhnutie. „Keď zaznie trúba Božia a mŕtvi v Kristu vstanú, my, ktorí sme nažive a pozostaneme, nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo trúba Božia zaznie, mŕtvi v Kristu vstanú; a my budeme spolu s nimi vychvátení, aby sme stretli Pána v povetrí.“ Paradox, v jedno ráno, keď sa otvoria hroby a mŕtvi vyjdu von; keď tí, ktorí budú nažive, budú v okamihu premenení a pôjdu hore do povetria, aby sa s Ním stretli.

232 Celé je to paradox; Boh, ktorý sa pohybuje medzi Svojím ľudom. Veríte tomu? [Zhromaždenie odpovedá, „Amen“ – pozn.prekl.] Skloňme naše hlavy do modlitby.

233 Bože, teraz asi hodinu alebo okolo hodiny a desať minút sme tu stáli a hovorili o udalostiach z minulosti a prítomnosti, ako ich Duch Svätý rozdeľoval, Pane, ako to Slovo Božie tak milostivo činilo, ukazovalo, že samotný Boh nebies, ktorý žil v tých dávnych dňoch, žije dnes v takej istej forme a takým istým spôsobom. Tie isté zázraky a tá istá moc, ktorá bola na dávnych prorokoch, ktorá bola na Cirkvi na Letnice, ktorá bola na Anne a na Agabusovi, novozákonných prorokoch toho dňa, ktorý dokonca naprával svätého Pavla... A svätý Pavol sa dostal do problému, pretože nepočúval Agabusa, lebo Agabus... Hoci Pavol bol apoštolom, ale Agabus mal Slovo Pánovo a varoval ho, aby nešiel tam hore. Ale Pavol bol rozhodnutý, že pôjde, a potom sa dostal do problému. A, Otče, vždy, keď neposlúchame Slovo Božie, tak sa dostaneme do problémov.

234 Vidíme, že práve ten Boh, ktorý bol s tými bratmi, je dnes tým istým Bohom. Vidíme Ho v každej manifestácii. A to je paradox, Pane. Svet sa díva a krúti hlavou a hovoria, že nič na tom nie je. Veriaci To prijíma a objíma To a vie, že To je živý Boh.

235 Ó, Otče, dnes ráno sa modlíme, že ak by tu medzi nami bol niekto, kto ešte nie je veriacim, nech toto je tá hodina, kedy oni uveria. Ó, Bože, udeľ to práve teraz do srdca každej osoby, ktorá tu je a nepozná Krista ako svojho Spasiteľa, nech toto je tá hodina, kedy sa pred nimi udeje paradox; že biedny zlý hriešnik, povahou hriešnik, narodený na svet v hriechu, utkaný v neprávosti, prišiel na svet hovoriaci lži, skrze nečistotu, môže byť premenený a učiný v spravodlivosti Syna Božieho. Udeľ to, Pane, nech sa udeje veľký paradox v srdciach všetkých tých, ktorí sú tu dnes ráno a ktorí Ťa nepoznajú ako svojho Spasiteľa a svojho prichádzajúceho Kráľa, a nech sú pripravení stretnúť Ťa pri poslednej trúbe, ak by zaznela dnes.

236 Potom sa tiež modlíme, Pane, aby si pamätal na tých, ktorí sú tu a sú chorí a postihnutí. Ó, Bože, modlíme sa, aby si dnes uzdravil každú osobu, ktorá je chorá alebo postihnutá. Nech vedia, že Boh stále koná paradox pre kohokoľvek, kto... robí, že Jeho Slovo sa vyplňuje.

237 Vieme, že Jeho Slovo je paradox. Keď Ono zaslúbuje niečo, čo je pre svet tak nereálne, niečo, čo oni nedokážu naordinovať, je to niečo, čo je poza ich poznanie a porozumenie. Ale keď jednoduché srdce vezme to Slovo a ponorí To do hĺbín svojej bytosti, potom to Slovo vyprodukuje živé fakty toho zaslúbenia.

238 Ó, ako Ti ďakujeme za toto, že existujú jednoduchí ľudia, ktorí veria tomuto Posolstvu. Neočakávame kráľovstvo, kde budú vládnuť tie atómové veky, ale očakávame Kráľovstvo, kde bude na zemi vládnuť

Kristus v moci a majestáte pokoja a slávy; nie na mieste, kde budeme stláčať nohami pedál auta alebo lietať v poverí v lietadlách; ale kde budeme sedieť okolo trónu živého Boha, ó, a dívať sa na Neho a vidieť Toho, ktorý bol ranený pre naše prestúpenia a zdrtený za našu nepravosť; na ktorého bola zložená kázeň nášho pokoja a ktorého ranami sme boli uzdravení. Naše srdcia túžia, Pane, odkedy ku nám prišiel ten veľkolepý paradox, že prideme k Nemu a v ten deň budeme sedieť s Ním. Udeľ to, Pane. Prosíme o to v Ježíšovom Mene.

239 A zatiaľ čo máme sklonené hlavy, zaujímalo by ma, či je tu dnes v poslucháčstve niekto, kto by bol rád spomenutý v modlitbe a povie, „Pane Bože, dvíham ku Tebe svoju ruku. A, brat Branham, ty sa pozrieš a uvidíš moju ruku a pomodlíš sa za mňa, aby sa v mojom srdci udial ten veľkolepý paradox, kedy stretnem Krista v krste Duchu a moci Jeho zmŕtvychvstania.“ Nech Boh žehná každého jedného. To je dobre. „Aby som stretol Boha.“ A nech je Boh s vami. „Stretnem Ho, v mojom živote sa udeje veľkolepý paradox a budem naplnený Jeho mocou a Jeho slávou a dobrotou a milosrdenstvom Toho, ktorý žije na veky vekov. A jedného dňa budem zahrnutý v tom paradoxe, ktorý prichádza. Niečo, že keď...”

240 Prach tých prorokov leží tam v zemi. Kedy prach tých mučeníkov, ktorých zjedli levy, a s hnojom tých levov bol roztrúsený po prachu a po celej zemi, ale Kristus to telo jednako znovu vzkriesi. To ukáže, že On je vzkriesenie.

241 Keď On vzal trochu blata zo Svojich rúk a dal to na oči človeku, ktorý nikdy nemal oči, to ukázalo, že človek bol učinенý z prachu zeme a on sa navrátil s očnými bulvami a mohol uzrieť Stvoriteľa, ktorý ho učinil.

242 Ak Boh nemal v úmysle kriesiť mŕtvych, prečo sa potom stal telom ako my, šiel naspäť smerom do prachu a znova vzkriesil Samého Seba? Prečo vzkriesil Samého Seba, ak nie je žiadneho vzkriesenia mŕtvych? Ó, nebuďme deti, ale buďme mužmi a ženami v Duchu, verme Bohu z celého srdca.

243 Bude tu teraz ešte niekto, predtým, ako sa začneme modliť? Nech vás Boh žehná, vás, moji bratia, vás. Áno.

244 Náš nebeský Otče, teraz Ti prinášame týchto, ktorí pozdvihli svoje ruky. Nejakým spôsobom si Duch Svätý urobil cestu dole do ich sŕdc, hovorí im tam, „Nie ste tu len na to, aby ste jedli a pili, spali a vstávali a pracovali; a potom sa vrátili, jedli, pili a znova spali. Ste tu, aby ste boli synmi a dcérami Božími. Ste tu, aby ste zaujali svoju

pozíciu a miesto v Kristovi. A Ja som tu dnes ráno, aby som vás zavolať,“ aby som vyhlásil Ducha Svätého do ich života.

²⁴⁵ Otče, predkladám Ti ich s modlitbou, ktorá je tou jedinou zbraňou, ktorú poznám. A vzdorujem nepriateľovi, ktorý by ich od Teba zadržoval. Skrze vieru umiestňujem Krv Ježiša Krista medzi nich a nepriateľa, ktorý by ich chcel zadržať od tohto slávneho prežitia tohto veľkolepého paradoxu prijatia Ducha Svätého, aby mali Večný Život. Lebo si uvedomujeme, že to je tá jediná vec, ktorá tu je, to jediné riešenie, ktoré je nám dané, aby sme mali Večný Život, je mať v sebe Boží Život, potom to je Večný Život v nás. Udeľ to, Pane, nech sa to stane každému jednému, ktorí zodvihli ruku. A pravdepodobne tí, ktorí nemali odvahu, aby zodvihli ruky, tiež im to udeľ. No, Otče, oni sú Tvoji. Predkladám Ti ich v Mene Ježiša Krista.

²⁴⁶ A teraz, ako sa má tvoriť modlitebný rad, Otče, ja neviem, kto sem hore bude prichádzať. Ale udeľ nám dnes ráno ďalší paradox, Pane. Nech zostúpi dolu nejaká veľkolepá tajuplná moc Božia a urobí niečo, čo si zasľúbil. A toto bude môj prvýkrát, Pane, odvtedy, ako som sa s Tebou minule stretol. Modlím sa, aby si teraz udelil potreby týchto ľudí skrze Ježišovo Meno. Amen.

²⁴⁷ No, prajem si, aby si každý len na chvíľu sadol.

²⁴⁸ No, každý, kto má modlitebnú kartu... Billy dnes ráno prišiel dole, ako to sľúbil, že to urobí, a rozdal tu niekoľkým ľuďom modlitebné karty. Povedal, že ich nebolo veľmi veľa. Zodvihli by ste ruky, tí, ktorí máte modlitebné karty? V poriadku. Zaujímalo by ma, či by ste zaujali svoje miesto a postavili sa tu pozdĺž, tí, ktorí majú modlitebné karty. Kde si, Billy? Ó, v poriadku. Postavte sa tu pozdĺž.

²⁴⁹ No, buďte teraz všetci v modlitbe. Prichádzame pred nášho Pána Boha. No, zaspievajme tú pieseň aj s melódiou, ak chcete, ako tu bude sestra Arnoldová hrať. Teraz všetci spolu, len jemne...

*Len ver, len ver;
Všetko je možné, len ver;
Len ver, len ver;
Všetko je možné, len ver.*

[Brat Branham začína pohmkávať pieseň „Len ver“ – pozn.prekl.]

*... len ver;
Všetko je možné, len ver;*

*Len ver, len ver;
Všetko je možné, len ver.*

250 [Brat Branham začína pohmkávať pieseň „Len ver“ a potom číta Marka 11:21-24. – pozn.prekl.]

A Peter rozpamätajúc sa povedal mu: Rabbi, pozri, fík, ktorému si zlorečil, vyschnul.

Ježiš odpovedal a riekol im: Majte vieru Božiu!

Lebo ameň vám hovorím, že ktokoľvek by povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a hod' sa do mora! a nepochyboval by vo svojom srdci, ale by veril, že sa stane, čo hovorí, bude mu, čokoľvek by povedal.

Preto vám hovorím: Všetko, za čokoľvek modliac sa prosíte, verte, že dostanete, a bude vám.

251 Ježiš povedal, raz, keď nedokázali rozumieť, že On bol tým, čím bol, On povedal, „Ak nedokázate veriť Mne, verte tým skutkom, ktoré činím. A ak nečiním skutkov Môjho Otca, potom Mi neverte. Ale ak činím skutky Môjho Otca, potom verte tým skutkom.“

252 Práve som cez to dnes ráno prešiel, ako som prinášal to posolstvo Paradox. „Paradox“ je „niečo, čo nedáva zmysel, ale je to naozaj neuveriteľné,“ hovorí slovník Webster, „ale je to pravda.“ Niečo čo je tak neuveriteľné, že to nedokázate porozumieť, je to jednoducho tajomstvo.

253 Ježiš činil skutky Svojho Otca, lebo Otec bol v Ňom. Preto boli tie skutky učené, kvôli tomu, že Otec bol v Synovi. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí „Amen“ – pozn.prekl.] Že v Ňom, On bol stelesnený Boh. Veríte tomu? Že Boh Otec, čo je Otec Ježiša Krista, ten veľký Duch prebýval v plnosti Svojej moci v Ježišovi Kristovi, ktorý bol Príbytkom Božím, stal sa telom a prebýval na zemi, reprezentujúci Slovo. Ježiš bol Slovo. Biblia tak povedala, svätý Ján 1. kapitola. A Slová boli neviditeľné. No, počúvajte pozorne. Slovo bolo neviditeľné, až kým sa nestalo telom a potom sa Slovo stalo viditeľným.

254 A skrze Jeho obetnú smrť na Golgote a Jeho vzkriesenie pozične umiestnil Svoju Cirkev do tej sféry, kde Ten istý neviditeľný Boh môže prísť do jednotlivca a urobiť Slovo viditeľným. Ó, želám si, aby to moja cirkev mohla pochopiť. Ak budete môcť uvidieť, priatelia,

neviditeľného Boha, že sa stal viditeľným. No, počúvajte. Študujme to teraz znova.

²⁵⁵ Často som chcel prísť do zboru; túžil som to vidieť, myslím, kde by som mohol vojsť zadnými dverami, prednými dverami, kdekoľvek by to bolo, rozliadol by som sa po poslucháčstve a videl by som dokonalú cirkev, v ktorej je všetko na poriadku. Hriech by tam nemohol zostať; nie, Duch by ho odhalil. Rozumiete? Nemohol by tam zostať. Ako Ananiáš a Zafíra, jednoducho by ste to nemohli robiť. V tej skupine by nebol žiaden hriech. Nie veru. Vidíte, Duch to takto rýchlo vypovie. [Brat Branham rýchlo luskol na prstoch – pozn.prekl.] Nezáleží na tom, čo to bolo, aké malé, bolo by to odhalené. Vidieť ženy, mužov, ako tam sedia pod mocou Ducha Svätého, Duch Boží, ktorý by sa dokonale pohyboval, hýbal by tým. Nieкто v zhromaždení by urobil niečo zlé, nemohol by, bol by... Nemohli by... Oni by rýchlo prišli a vyznali to predtým, ako sa toho ujme Duch, vyznali by to predtým a prišli by to povedať, pretože vedia, že hneď vtedy to bude vyvolané najavo. Je to tak. To je Cirkev živého Boha. Ako moje staré, biedne staré srdce, teraz starne, ako som túžil stáť a vidieť takú cirkev. Ešte môžem. Dúfam, že áno. Dokonalé skutky Božie bez hriechu. No, ktorí môžu rozumieť.

²⁵⁶ No, tu stojí skupina ľudí, aby sme sa za nich modlili. No, uvedomujeme si, že ak je toto Písmo pravda... A Boh neba, ktorý mohol stvoriť veвериčku; ktorý mohol stvoriť barana; ktorý mohol na celý deň zastaviť slnko, dvadsaťštyri hodín; ktorý mohol na tri hodiny zadržať oheň, aby nespálil ľudí v peci; On zavrel ústa levom; ktorý mohol vzkriesiť mŕtvych; mohol kráčať po vode; mohol vziať niekoľko chlebov a nakŕmiť päťtisíc; to je Boh. To je Slovo, ktoré sa stalo telom v ľudských bytostiach. No, všetci to rozumiete? No, tento istý Boh zaslúbil, že v posledných dňoch sa tieto veci znovu budú diať, ale On to nemôže robiť, až kým tam nie je nieкто, s ktorými a na ktorých to On môže vykonať. Rozumiete, čo mám na mysli? No, verme tomu rozhodne z celého nášho srdca, že sa to tak stane.

²⁵⁷ No, stojí tu skupina ľudí, väčšinu z nich poznám. Myslím si... Nemyslím si, že táto prvá žena, ktorá je tu vpredu, toto dievča, nemyslím, že ju poznám. Poznám brata Waya; a tú sestru vedľa, manželku brata Robersona – či vlastne Bordersa. A toho ďalšieho muža nepoznám. Mal by som poznať tú ďalšiu ženu; neviem, nemyslím, že ju poznám. Ale áno. A ten ďalší, ten muž, ktorý tam stojí, ak sa nemýlim, to je syn brata Daultona. A tam v tom rade, tam v podstate poznám každého.

258 Nemám tušenia, kto sú tí ľudia, odkiaľ prišli. Ale teraz to, čo teraz potrebujú, je modlitba. Niektorí z nich, samozrejme, sú poza tým, nedokážu uchopiť, čím to presne je.

259 No, chcem, aby sa každý jeden z vás pozrel na minútu týmto smerom, každý jeden z vás, ktorí ste v modlitebnom rade. Ak by som vám dokázal pomôcť, urobil by som to. A som tu na to, aby som vám pomohol. Ale ten jediný spôsob, ako to kedy budem schopný urobiť, aby som prinavrátil naspäť to, čo vám satan urobil, je tak, že vy mi budete veriť. Ak mi len budete veriť z celého svojho srdca, stane sa to.

260 No, zvyklo to byť v mojej službe, že to prinášalo videnia. Vynárali sa videnia a mohol som povedať ľuďom, kvôli čomu tam boli. A koľkí videli, ako sa to dialo? Ó, všetci z vás. Vidíte? Je to tak. Áno, stále to môžem robiť. Ó, stále sa to môže diať. Iste. Áno. Je to tak.

261 Ale teraz prichádzame ku niečomu, čo je väčšie než to. Áno. Povstávame ponad to. Vidíte, prichádzame do toho vypovedaného Slova. A satan to bude musieť urobiť; to ho zviaže do uzla. Ak by som vás len mohol dostať do toho, aby ste tomu verili. Nepochybujte o tom.

262 Tu, ak chcete vedieť, či vám hovorím pravdu, či je tu Duch Svätý. Viem, čo to dievča – čo je zle s tým dievčaťom. Nepoznám ju, ale viem, čo nie je v poriadku. Vidíte? Je to presne tak. A on so mnou práve bojuje tak tvrdo, ako len môže, ale bude to musieť vzdať. Len tomu verte. Nepochybuj o tom, sestra. Aha. Nepochybuj o tom. Je to v poriadku, sestra. Budeš – bude to v poriadku. Vidíte?

263 Tu je farebný muž, ktorý sa na mňa díva, stojí tam v rade. Nepoznám ťa, ale Boh ťa pozná. Ak by som ti povedal, aký je tvoj problém, budeš veriť, že som Jeho prorok? Budeš? Nie si tu kvôli sebe. Ak tomu budeš veriť, tak to dieťa v tej nemocnici bude uzdravené. Veríš tomu z celého svojho srdca? Potom chod', vráť sa naspäť na svoje sedadlo. Vyhlasujem moc Božiu nad tým dieťaťom, aby ho diabol pustil.

264 Pozerá na mňa malý Daulton; ty si tu kvôli tomu dieťaťu. To dieťa nemá niečo v poriadku s pupkom. Je to tak? Vráť sa na svoje sedadlo a ver tomu a bude to v poriadku.

265 Dívam sa na ďalšiu ženu, ktorá tam tiež sedí, pani Stricker. Pani Stricker, nerozprával som sa s tebou niekoľko mesiacov; nemám tušenia, kvôli čomu tu si. Veríš, že Boh mi môže povedať čo je tvoj problém? Spraví to, že vy všetci budete veriť? Ty si tu kvôli tomu dieťaťu, ktoré nemá niečo v poriadku s nohou. Potom sa modlíš za priateľa v Afrike. Je to presne tak. To je TAK Hovorí PÁN. No, ak je to pravda, pani Stricker, zodvihni ruku. Vidíte?

266 On je tu. Vidíte? Ale tá služba už stále bola, ale tu prichádza ďalšia. Vy veríte. Teraz nepochybujte. Nech ani jeden z vás nepochybuje. Keď na vás položím ruky a poprosím, aby sa to stalo, to sa stane. Tá jediná vec, to je len vziať Slovo Božie. Tá jediná vec, ak tomu neveríte, nestane sa to. Ak tomu veríte, musí sa to stať. Lebo ten večer sa tam hore niečo stalo a viem, že ten Boh, ktorý dokázal stvoriť, to dokáže urobiť. V poriadku.

267 Chcem, aby ste všetci sklonili hlavy. Všetci sa modlite. [Brat Branham opúšťa kazateľňu, aby sa modlil za tých, ktorí sú v modlitebnom rade – pozn.prekl.] No, drahá sestra ...?... Ty, diabol, ktorý si zviazal Sharon, toto milé malé dievčatko...

268 Ale Bože, Ty si mi dal to videnie ten večer o tom diablove, ktorý bol zviazaný, a povedal si, „V úprimnosti ho dokážeš zviazať.“ A s úprimnosťou v mojom srdci za toto dieťa, prichádzam, Pane, aby som pre ňu prosil Tvoje milosrdenstvo a priazeň.

269 Satan, zväzujem ťa. V Mene Ježiša Krista, opusť toto dieťa. Jej myseľ a uvažovanie sa prinavráti do normálu. Tak Slovo bolo vypovedané, nech sa tak stane v Mene Ježiša Krista.

270 Pane Bože, za môjho brata Waya, nech moc Ježiša Krista zviaže moc diabla, ktorý zväzuje môjho brata, a oslobodí ho v Mene Ježiša Krista.

271 Bože, táto malá biedna žena bude za pár týždňov ako táto osoba, ktorá tu je, ak sa pre ňu niečo neurobí. Ona je manželkou môjho brata, brata Roya. Pane Ježišu, daj mi teraz silu. A Ty, ktorý si dal to videnie, Ty si nikdy nezlyhal, nikdy to nezlyhalo.

272 Ty, duchu diabla, ktorý si zviazal moju sestru, ja zväzujem teba. V Mene Ježiša Krista, opusti ju. Bolo to vypovedané, tak nech sa tak stane ...?... Je to tak.

273 V Mene Pána Ježiša, oslobod' našu sestru od jej problému. V Mene Kristovom, ktorý zaslúbil, ktorý dal zaslúbenie, „Ak povieťe tomuto vrchu.“ Nech sa tak stane, Pane.

274 Na túto ženu, ako cítim pomazanie Ducha Svätého v tejto miestnosti, kladiem svoje ruky v Mene Ježiša Krista pre jej uzdravenie. Nech sa tak stane, lebo to bolo vypovedané. Amen.

275 Na toto dievčatko, JoAnn, ktoré som v mysli umiestnil ako príklad malého kresťanského dievčaťa, v toto ráno ju vyslobodzujem od tej zlej veci. Nech je jej udelená jej potreba v Mene Ježiša Krista.

276 Pane Bože, kladiem ruky na spoločníčku môjho milovaného brata, na sestru Thomas. Ten zlý, ktorý ju zviazal, nech on zostane zviazaný. Nech je slobodná v Mene Ježiša Krista.

277 Kladiem ruky na moju sestru. A v Mene Ježiša Krista, Syna Božieho, nech moc nepriateľa zostane zviazaná. A moja sestra, nech je od tohto dňa slobodná...

278 Kladiem ruky na môjho brata v zhode s Božím Slovom. Nech od neho odíde ten diabol, ktorý ubližuje a zdržuje, v Mene Ježiša Krista. Amen.

279 Modlím sa za potrebu mojej sestry, aby si to udelil, Pane, ako na ňu kladiem svoje ruky. Nech sa to stane v Mene Ježiša Krista. Amen.

280 Za moju sestru, Otče, ako na ňu kladiem svoje ruky. V Mene Ježiša Krista, nech je jej udelená jej prosba. Amen.

281 Skrže jednoduchú vieru, Pane, hoci to je paradox, kladiem ruky na brata v Mene Pána Ježiša, nech je mu udelená jeho prosba.

282 Za moju sestru Way, ktorá bola milosrdná voči tým, ktorí potrebovali milosrdenstvo, a je napísané, že oni obdržia milosrdenstvo. Nech je jej udelené milosrdenstvo, o ktoré dnes ráno prosí, v Mene Ježiša Krista. Amen.

283 Pane, táto malá matka so zlomeným srdcom, poznám jej potrebu, ó, večný Bože, nech jej to je dnes udelené v Mene Ježiša Krista. Amen.

284 Otče Bože, pre moju sestru, kladiem na ňu ruky, ako je to povedané skrze Ducha Svätého a skrze videnie z toho minulého večera. Nech je jej udelená jej prosba v Mene Ježiša Krista. Amen.

285 Nebeský Otče, ako sa táto sestra presúva sem hore, aby zaujala svoje miesto, aby na ňu boli položené ruky. Udeľ jej prosbu, ó, Bože. V Mene Ježiša Krista, nech sa tak stane.

286 Nebeský Otče, ako držím ruku tejto mojej sestry, nech jej moc Ježiša Krista udeľ tú prosbu. Amen.

287 Pane Ježišu, ako držím ruku tejto sestry a vreckovku, ktorú drží, nech je jej udelená tá prosba. Udeľ to, Pane, v Mene Ježiša Krista. Amen.

288 Otče Bože, v Mene Pána Ježiša, nech je našej sestre udelená jej potreba. Nech obdrží to, o čo prosí, v Mene Ježiša Krista.

*...ver, len ver;
Všetko je možné, len ver;
Len ver, len ver;
Všetko je možné, len ver;*

289 No, rovno predtým, ako to rozpustíme, nech by som mohol mať ešte malú chvíľu vášho času. Paradox, Boh to urobil. V našej prítomnosti sa stal paradox. Pretože práve keď som začínal ísť do toho modlitebného radu, Niečo ma zodvihlo hore presne tak, ako On povedal, že sa to stane (vidíte?), paradox. Vidíte?

290 A keď na mne takto bol ten Duch, mohol som sa pozrieť dole na ten rad a uvidieť tie veci, ktoré tí ľudia chceli. Vidíte? Tak najmenej traja alebo štyria z nich, alebo niečo také, aby to mohlo byť potvrdené, svedectvo, že Boh nikdy neberie dar, ktorý je pravým darom; On k tomu len pridáva, neprestajne to buduje vyššie a vyššie.

291 No, verím z celého svojho srdca, že ste uzdravení. Amen. Verím so všetkým, čo je vo mne. No, verím tomu.

292 No, Ježiš vás pozval, aby ste prišli ku spaseniu. Ak prídete, obdržíte to, pretože On to zaslúbil. On to zaslúbil; no, nepochybujte o tom. Ale verme tomu z celého srdca. No, nebojujte v tom; len verte, že sa to musí stať. Musí sa to stať. Ježiš povedal, „Hovor toto Slovo. Nepochybuj.“ Vidíte? A On bol samotným...

293 A tie videnia, pokiaľ viem, z celého môjho srdca, ani raz nezlyhali, ani jedenkrát. A On v ten minulý večer povedal, a to videnie, o ktorom som vám povedal, pred Bohom, pred ktorým stojím, je to pravda. Rozumiete? On videl toho poviazaného hada. Povedal, „Budeš musieť byť viac úprimný.“

294 To je to, za čo zápasím, aby som bol viac úprimný. A každý jeden, ktorý dnes ráno prichádzal, snažil som sa myslieť, „Ak by to bola moja matka, tie ženy; ak by to bola moja sestra, ktorá sedí tam vzadu; ak by to bola moja manželka, ktorá sedí tam vzadu, alebo jedno z mojich detí, ktoré sedia tam vzadu, čo ak by to boli oni?“ Snažil som sa tak umiestniť do ich pozície, aby som bol úprimný. A ak ste si všimli, samotné...

295 Práve som si na to spomenul. Raz, keď som bol v Kalifornii a stál som tam na raňajkách obchodníkov. Myslím, že to tu mám. Som si istý; práve pred chvíľou som sa na to pozeral, na to proroctvo, ktoré bolo dané. Je to rovno tu. Toto bolo dané po tom, ako som tam stál a kázal tvrdú kázeň. A dnes ráno sú tu ľudia: brat Roy Borders, ako jeden, ktorý tam myslím bol, kdekoľvek je Roy, áno, tam sedí, on tam bol, keď

sa to stalo, a mnohí iní, ktorí tam boli, keď ten chlapec, ktorý bol baptista... To bol bratranec Jane Russell, tej filmovej hviezdy; na tie raňajky môže prísť čokoľvek, čo chce prísť. A keď som zakončil kázanie, ten chlapec prišiel, aby ma objal a povedal...

296 Keď som zišiel z jedného pódia dole na to druhé, aby som hovoril ku zhromaždeniu, pričom tam bolo prítomných niekoľko stoviek... A rozprával som vo vysielaní, ktoré nasledujúci večer o deviatej hodine prešlo národom. Bolo to vtedy nahrávané na pásku. A keď toto... Zostúpil som dolu na to ďalšie pódium, aby som znova prehovoril k týmto ľuďom. A jedna z najväčších denominácií, stál tam jeden z ich najväčších mužov a odporoval tomu Posolstvu (Vidíte?), skrze to, že hovoril...

297 Rozprával som o tom, ako som bol pár dní predtým vo Phoenixe a videl som niekoľko rozličných druhov ovocia, ako rástli na jednom strome. Videl som, že na pomarančovníku bol grapefruit, citróny, a myslím, že tam boli mandarínky a tangelá a rástli tam všetky tie rôzne veci, pretože to je citrusový strom. Ale povedal som, „Každý rok to kvitne a vydáva nové ovocie. Ale tam sú len tie originálne vetvy; keď to prinesie, keď ten skutočný strom sám prinesie ďalšiu vetvu, ona vydáva ten istý druh ovocia, ktorý je v stonke. Ale tieto ostatné stromy prinášajú svoje ovocie, aj keď žijú zo života toho stromu.“ Povedal som, „To je to, ako boli do toho viniča vložené organizácie. Ježiš povedal, 'Ja som Vinič.' A zakaždým, keď ten Vinič vypustí vetvu, ona bude práve taká ako ten Vinič. Vidíte, ona bude mať to isté ovocie.“

298 No, tento veľký kazateľ z najväčšej letničnej organizácie, ktorú máme, on tam stál a odporoval Tomu (Vidíte?), povedal, že som to takým spôsobom nemyslel.

299 Ale ja som sa tam vrátil a povedal som, „Myslel som to takým spôsobom (Vidíte?), presne, ako som to povedal. Nič neberiem späť.“

300 Na ďalší deň, keď som hovoril o tých oltároch, nevedel som o tom, nikdy som to nevidel v histórii. Zatiaľ som nikdy nepovedal z pódia niečo pod inšpiráciou, čo by som musel vziať späť. No, môžete to nazvať semeno hada alebo akokoľvek chcete, akékoľvek boli tie posolstvá, alebo veľká smilnica, proti ktorým je toľko útokov. Len prídte, prečo s tým ku mne neprídete, s tými Písmami (Rozumiete?), aby sme videli, či to je správne.

301 Tento človek tam vyšiel, objal ma a išiel povedať... Povedal, „Brat Branham, nechcem, aby to znelo ako svätokrádež, ale to by mohlo tvoriť 23. kapitolu Zjavenia. Vieš, ďalšiu pridanú knihu.

Samozrejme,“ povedal, „to by nebolo správne, iste, nemáme k Tomu nič pridávať.“ A akonáhle to začal hovoriť, začal hovoriť v jazykoch. A ten chlapec nevedel, čo to znamená hovoriť v jazykoch.

³⁰² Akonáhle to urobil, rovno predou mnou bola francúzska žena z Louisiany; povedala, „To nepotrebuje žiaden výklad. To bola čistá francúzština.“

A povstal tam nejaký muž a povedal, „Je to tak.“

³⁰³ A vzadu bol prekladateľ pre OSN, povedal svoje meno, nikdy predtým tam nebol. Povedal, „Správne. Je to tak.“

³⁰⁴ A tu je to, čo dali dokopy. A každý jeden z nich mal to isté, keď sa dali dokopy, keď každý z nich podal výklad, presne.

³⁰⁵ A tento Francúz, ten druhý, on to napísal, pretože si z toho zhromaždenia robil poznámky. Tu je to, čo napísal. „Ja, Viktor Le Doux, som Francúz, čistokrvný, znovuzrodený Kresťan naplnený Duchom Svätým. Žijem na adrese 809 North Kings Road, Los Angeles 46, navštevujem modlitebňu Bethel Temple, naším pastorom je Arnie Vick,“ to je letničný kazateľ, najväčšia letničná cirkev v Los Angeles. „Preklad proroctva nad bratom Branhamom, ktoré bolo vypovedané Dannym Henrym vo francúzštine, 11. februára 1961 na raňajkách obchodníkov plného Evanjelia; pravdivý preklad proroctva.“ Všetci traja povedali, že toto je to.

Pretože si si vybral tú úzku cestu...

³⁰⁶ Vidíte, jednoducho proti, musel som ísť podľa seba. Vidíte? Môžem to rozumieť. Mojžiš tiež musel urobiť svoj výber. Vidíte? On to nemusel urobiť, ale urobil to. Vidíte?

...tú ťažšiu cestu, ty... (Vidíte?)

Pretože si si vybral tú úzku cestu, tú ťažšiu cestu, urobil si – vykročil si na základe svojho vlastného výberu.

³⁰⁷ Inými slovami, ja som to nemusel urobiť. Môžem sa postaviť a ísť s nimi, ak by som chcel. Ale zostal som – chcel som zostať so Slovom.

Zvolil si si správne a vzácné rozhodnutie a to je Moja Cesta.

³⁰⁸ Ak si všimnete, je to podčiarknuté. Ak si všimnete, je to napísané vo francúzštine, toto; vypovedané vo francúzštine, sloveso pred príslovkou. Vidíte?

Pre toto významné rozhodnutie na teba čaká obrovská porcia neba.

³⁰⁹ No, to je to, nad čím som sa divil. Keď zomriem, bude to? Potom som rozmýšľal, „Nebo tam hore nie je pre nás rozdelené na rozličné porcie; nebo je Kráľovstvo Nebeské, ktoré je v nás, na ktoré očakávame.“ Vidíte? No, sledujte.

Čo za slávne rozhodnutie si učinil.

Toto je to, čo dá a prinesie obrovské víťazstvo v láske Božej.

³¹⁰ Vidíte? My by sme to povedali, „V obrovskom víťazstve v Božej láske,“ ale vo francúzštine by to bolo „láske Božej.“ Práve tak ako nemeц alebo akýkoľvek iný (vidíte?), oni dávajú sloveso pred príslovku.

³¹¹ No, vidíte, čo znamenalo to schádzanie dole ku Jordánu? Teraz sme tu dole. Prejdime teraz. Prestaňme sa hrať. Prekročme teraz na druhú stranu, pretože všetko nám to patrí. Celé je to naše. Tie videnia nikdy nezlyhali. Nemôžu zlyhať, pretože prichádzajú od Boha. Verím tomu so všetkým, čo je vo mne. Nie sme nájomníkom, ktorý utečie naspäť na púšť. My prejdeme Jordán, oddelenie. Bože, zlám pre nás Pečate, ktoré sú zozadu tej Knihy. Dovoľ nám, aby sme teraz mohli vojsť do tohto veľkolepého miesta, lebo Józue ľuďom rozdelil ich dedičstvo, ktoré pre nich zanechal Boh.

³¹² A ak si všimnete tie hebrejské matky, keď boli v pôrodných bolestiach a rodili tých patriarchov (v jednom z týchto dní sa ku tomu dostanem, ak Pán dá.) – ktoré porodili tých patriarchov; keď pri pôrode vyslovila ich meno. Ona ich tiež pozične umiestnila na ich miesto v kráľovstve. Ó.

³¹³ Inšpirácia je paradox. Vidíte? Vidíte, jednoducho to nedokázate uchopiť. Ale je to inšpirované a Boh to pohybuje rovno na svoje miesto práve v hodine, keď na to nemyslíte.

³¹⁴ No, ak nebude príliš snežiť a budeme môcť, ak Pán dá, na ďalšiu nedeľu chcem hovoriť na tému „Kresťanstvo verzus pohanské uctievanie.“ A ak môžete, prineste si papier, čokoľvek chcete, kvôli tomu posolstvu. Dnes večer budú znovu posolstvá, brat... Niektorí bratia, ktorí tu sú, predpokladám, že ich prinesú. Plánoval som zostať, ale viem, že mnohí ľudia by zostali a dnes popoludní hlásia znova sneženie, že to pokryje cesty od Georgie a na rozličných miestach. Tak ja... Ak Pán dá, na ďalšiu nedeľu, dnes večer som plánoval hovoriť to isté posolstvo, ale nechám to do ďalšej nedele a potom, nech je Boh s vami.

³¹⁵ Verím, že Ježiš Kristus je Syn živého Boha, ktorý sa narodil z panny, počatý, Boh v lone, Príbytok, v ktorom On mohol prebývať. Verím tomu, že v Kristovi, On je stelesnený Boh. On je Boh, ktorý sa stal telom. Keď Otec Boh prišiel do Ježiša Krista, On bol plnosťou Božstva telesne; v Ňom prebýva všetka plnosť. Boh Otec hovoril Slová. Ježiš povedal, „To nie som Ja, ktorý hovorím, ale Môj Otec, ktorý prebýva vo Mne. On hovorí.“ Tak potom na tomto základe, On sa stal telom, aby mohol zomrieť, Boh, ktorý platil trest za ľudskú rasu, aby vykúpil a pozdvihol a aby prišli, priviedol tie veci, ktoré Jeho vlastné stvorenie stratilo v tom úpadku, On to vykúpil naspäť Svojím vlastným Životom.

³¹⁶ Potom v tom vykúpení týchto ľudí, aby Jeho Evanjelium mohlo ísť ďalej, „Skutky, ktoré Ja činím, aj vy budete činiť. Viac než toto budete činiť, lebo Ja idem k Otcovi. Krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí, ale vy Ma uvidíte; lebo Ja budem s vami, dokonca vo vás až do skonania sveta.“ No, sme na konci času. Kristus sa navrátil vo Svojej forme Ducha Svätého v plnosti Svojej moci do Cirkvi, aby zmanifestoval Samého Seba. Je to jednoduché. Sú to jednoduchí ľudia.

³¹⁷ Ak by tu bol niekto, kto mal dosť šťastia na to, aby získal dobré vzdelanie, a možno chodí do veľkej cirkvi, nenechaj, aby si sa potkol na jednoduchosti tejto chudobnej skupiny ľudí. Vidíte? To nie je to. „Obyčajní ľudia Ho počúvali s radosťou.“ Vidíte, to sú tí obyčajní ľudia.

³¹⁸ No, existujú rôzne skupiny ľudí. Sú takí, ktorí sa jednoducho nezaujímajú, len žijú akýmkoľvek druhom života; sú vonku na uliciach a podobne. To nie sú tí, ktorí Ho počúvali. A ten klasický druh, to neboli tí, ktorí Ho počúvali. To bola tá stredná vrstva, obyčajní ľudia, tí, ktorí boli chudobní, ale jednako chceli žiť čisto a slušne a chceli žiť pre Boha, to sú tí, ktorí Ho počúvajú. A tak, nech vy a ja sme tými ľuďmi, ktorí Ho v tomto dni budú počúvať, lebo skutočne verím, že teraz sa deje jedna z najväčších vecí, ktoré sa na zemi kedy diali. Amen. Nech vás Boh žehná. No, odovzdám službu bratovi Neville.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2019.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí